

GAZETA TRANSILVANIEI

Prim redactor și
redactor răspunzător:
GAVRIL POP

Intemeiată la 1838 de GHEORGHE BARIȚIU

Apare de două ori pe săptămână

Redacția:
Brașov, Str. Regele Carol I. Nr. 56—58
Telefon: 2440.
Administrația: Calea Victoriei 35.
Telefon: 2226.

Hungarica fides

I.

N'am fi vrut să ne amestecăm în chestiunile interne, delicate și neplăcute, ale vecinilor noștri, deoarece, contrar obiceiului lor, socotim că asemenea imixțiuni nu sunt nici demne, nici pe linia spiritului constructiv ce trebuie urmată pentru a se putea întrona noua ordine europeană.

O știre, răspândită însă de ziarele germane, ne silește să examinăm cu mai multă atenție anumite fenomene din spațiul dunărean, pentru că, în ele, se desvăluie speranța unora de a putea continua și în viitor, în cadrul orânduirii internaționale de mâine, acțiunea lor de tulburare a conștiinței pașnice între popoare.

Știrea relatată arată că Ungurii au înjunghiat, la 19 Noiembrie, în comuna germană Petri, din Sătmărul dăruit Ungariei prin arbitrajul dela Viena, pe locuitorul german Ștefan Manherz, pentru că la o petrecere a grupului etnic german a cântat cântece germane și a manifestat credința sa în idealurile național-socialismului german.

Cel înjunghiat, în mod așa de mișelesc, a sucombat după câteva zile, fiind înmormântat în prezența conducătorului grupului etnic german din Ungaria și a unui mare număr din conaștrii săi, care au înțeles astfel să cinstească pe camaradul lor, prima victimă germană a teroarei maghiare de azi, mormântul lui constituind un legământ și un simbol pentru lupta pe care Germanii din Ungaria sunt siliți să o ducă spre a-și păstra naționalitatea și credința în viitorul poporului lor, în felul cum geniala conducere a cancelarului Hitler caută să-l asigure Germanilor din lumea întreagă.

Făptuitorii mișelescului atentat n'au fost nici măcar sancționați de autoritățile maghiare, ci continuă să se plimbe în deplină libertate și să se fălescă chiar cu rapta lor sângeroasă. Pentru că aceasta nu este o faptă singuratecă și nu constituie excesul unor inconștienți, ci se încadrează perfect, caracterizându-l, în sistemul patronat și susținut de guvernul maghiar, care urmărește o maghiarizare forțată și tînd, dacă altfel nu e posibil, să extermină pe locuitorii de altă naționalitate din cuprinsul Ungariei actuale.

Cum s'ar putea astfel explica desființarea atâtor școli germane din Sătmăr, persecuția și strămutarea la alte școli, în comune românești, a învățătorilor germani care și-au îndeplinit cu cinste misiunea în comuna lor natală, timp de două decenii de stăpânire românească?

Noi am simțit imediat, după arbitrajul dela Viena, în forme și mai sângeroase, prin nenumărate atrocități, de o cruzime aproape neverosimilă, comise împotriva populației românești din Ardealul cedat, intențiunile adevărate ale guvernului dela Budapesta. Cunoaștem din trecut, din învățămintele unei lungi și durevoase experiențe, firea neschimbătoare din cauza unui atavism fatal, a poporului maghiar și mai ales a oligarhiei sale conducătoare. Așa încât n'am rămas surprinși. Ne-am întrebat însă, aici, la Brașov, prin glasul autorizat al domnului Horia Sima, Comandantul Mișcării Legionare, care ex-primă întreaga suflare românească, ce se urmărește oare, în actualele împrejurări, prin deslănțuirea acestei nemaipomenite rigoane, îndreptată mai ales împotriva legionarilor, martiri ai acelei credințe, pentru care luptă cu atâta măreție Germania actuală, și victime eroice ale sin-

LEGIONARI,

Să iertați pe cei ce v'au lovit din porniri persona'e. Pe cei ce v'au chinuit pentru credința voastră în neamu românesc, nu-i veți ierta. Să nu confundați dreptul și datoria creștină de a ier'a pe cei ce v'au făcut vouă rău, cu drep'tul și datoria neamu ui de a pedepsi pe cei ce l-au trădat și pe cei ce și-au asumat răspunderea de a i se împotrivi. Să nu ui'ați că săbiile pe care le-ați încins sun't ale neamului. În numele lui le purtați. În numele lui, deci, veți pedepsi cu ele ne'er'ă ori și necruțători.

Astfel și numai astfel veți pre'ău un viitor sănătos acestei nații.

CORNELIU Z. CODREANU

An nou fericit!

Înmormântăm anul celei mai cumplite dureri din istoria neamului nostru, dar odată cu el trebuie să piară și tristețea. Tânguirea este ascunzîșul omului slab care îngenunche în fața greutăților puse de soarte în calea lui. Lacrămile desnađeidei să sece de sub pleoapele noastre. Să ne adunăm toate puterile spre a duce la împlinire voința care frământă fiecare clipă a trăirii noastre.

În anul legionar 1941 nu ne mai este îngăduit să pășim cu sufletele cernite. Au trecut peste capul neamului acestuia încercări tot atât de sfâșietoare și fruntea lui nu a fost dărâmată, căci de fiecare dată a biruit.

Stă scris în cartea vieții neamului românesc ca la răstimpurile istoriei să fie isbit în creștet spre a i-se căuta țaria. Iată că nici cea mai diavolească lovire nu a isbutit să-l doboare, ci din această încercare iese mai oțelit, mai dârz și mai hotărât să încresteze cu ascușiș de foc veac nou strălucitor în istoria neamurilor.

Din pragul noului an să privim țintă spre hotarele de gheață, trase cu voinică supunere deacurmezișul trupului românesc. Să nu mai adăugăm glas de spornică desnađeide la geamătul fraților aflași vremelnic în jug străin.

Ci să adulmecăm zările cu mâna înceștată pe tovarășul de luptă și să le facem semn de frățească pricepere, intru ziua izbăvirii ce va să vie, dorindu-le

AN NOU FERICIT!

„Gazeta Transilvaniei”

cerii lor prietenii pentru această mare țară. Ne întrebam, cui servesc atrocitățile care nu se mai sfârșesc și, dacă, prin ele, nu se îngreuiază opera de reconstrucție a Europei întreprinsă de Germania?

Mărturisim fără înconjur că, în nici un caz, nu ne așteptam, ca tocmai Ungaria, așa de mult favorizată, să arate atâta nerecunoștință și necredință binefăcătorului ei. Ne dădeam seama cât preț se putea pune pe insistențele și necontenitele asigurări de prietenie ale Ungariei față de Germania. Cu toate că, în orice ocazie, amintea Germaniei camaraderia de arme din decursul războiului mondial și stăruia asupra unității inseparabile a celor două tratate de pace, dela Versailles și Trianon, totuși, Ungaria întrefinea și cultiva, simultan, legături intime și suspecte cu Anglia; mai ales cu cercurile plutocrației iudaice dela Londra, reprezentate, pare-se, simbolic prin lordul Rothermere, al cărui părinte fușese înobilat, puțin timp

mai înainte, pentru meritele ce și le câștigase printr'o deșănțată campanie de nemaipomenite minciuni și defăimări împotriva Germaniei. Deasemenea cunoșteam și tratamentul vitreg pe care guvernele maghiare îl aplicau minorității germane din țara lor, neîngăduindu-i să aibă școli în limba maternă, așa că, după cum reese din afirmațiile canonicului Huber, făcute în anul 1936, limba germană era pe cale să fie complet uitată, din 20 de perechi de origină germană, ce se prezentau spre a fi cununate, 15 neștiind să spună nici măcar „Tatăl nostru” în limba germană.

Și totuși am mai nutrit încă iluzii cu privire la Ungaria. Căci ne-am zis: România a fost groaznic mutilată, și, cu toate acestea, renăscând în duhul Căpitanului, s'a putut ridica până la o așa de mare clarviziune, încât a înțeles că adevăratele cauze ale nenorocirii sale trebuiesc căutate în vîna istorică, în greșelile de neiertat și în reaua credință a foștilor săi căpeteni

An nou, om nou

Se rostogolesc anii cum se dăpână firul de pe fus. Războiul vremii țese într'una pânza anilor. Însă valoarea și trăinicia pânzei se socotește nu după lungimea ei, ci după faptele mari, după contribuția vrednică sau nevrednică a omului.

Zilele și anii sunt în sine egale și indiferente pentru om. Omul este măsura vremii, zice un vechiu proverb. El poate face ani și zile memorabile, iar pe altele de tristă amintire. În unele zile pășește pe drumul împlinirii chemării lui, în altele se abate dela acest drum și alunecă pe panta prăbușirii. De aci ani și zile însemnate, memorabile și tot din această cauză neamurile înscriu în trecutul lor ani de tristă amintire. Zilele însemnate din viața unui neam sunt ca praznicele în viața creștină. Prin amândouă se împlineste un fapt de înălțare și măntuire.

Anul ce ne-a părăsit, după care nu ne pare rău, deși fiecare am pășit în el cu încă un pas, spre bătrânețe, a fost anul îngenuncherii noastre. El se va înscrie în cartea neamului ca anul pătimirii noastre, ca anul sfârșirii trupului românesc.

În decursul lui am pierdut Basarabia și Bucovina de Nord, Dobrogea de Sud, iar Ardealul românesc a fost sfâșiat în două.

Însă vrut-a Dumnezeu, care ne-a certat dar morții nu ne-a dat, ca în acest an să se plinească cuvântul Scripturii: „Când sunt mai slab, atunci sunt mai tare”. În durerile trupului a tresărit duhul neamului la o viață nouă.

Spre sfârșitul lui, plin de durere, a răsarit un luceafăr de seară, strălucinos, mândru și biruitor. Era întruchiparea dorului de viațire a neamului. Stele false au înăbușit acest luceafăr și l-au ascuns în temnițe și morminte.

Dar lumina lui a învins în acest amurg de an și sub călăuzirea lui răsare anul cel nou.

Ne năpădese multe gânduri în pragul acestui an și slova nu e în stare să le cuprindă pe toate. Întrebări peste întrebări, amestecate cu rugăminți, stau la poarta inimii gata să întrebe și să roage pe Stăpânul vremilor: „Doamne, ce drum ai deschis pentru neamul meu în anul cel nou? Rugămu-te Doamne, nu Te de-

Pr. VASILE COMAN

(Continuare în pag. 3-a)

de tristă amintire. Numai prin această recunoaștere, România a dobândiți posibilitatea să înțeleagă comandamentele ceasului de față, și, cu ochii așintii în viitor, să simtă obligațiunile pe care destinul său istoric i le impunea. Împlinindu-i porunci, a rupt definitiv cu tragica și fatala tradiție a unui trecut foarte recent, spre a se alătura, fără condiții, Germaniei, în slujba marilor idealuri de învoire, chezuind această voință a sa printr'o schimbare structurală și prin acțiuni de strănsă colaborare și de lungă durată, pe toate tărâmurile, spiritual, militar și economic. Am crezut deci că și Ungaria, mărită, într'o măsură așa de disproporționată, nu prin propria sa capacitate, ci numai prin greșelile noastre și prin măriniția altora, chiar dacă nu se va înălța la o asemenea înțelegere, își va stăpâni, cel puțin pentru un timp oarecare, instinctele primare,

C. SASSU

(Continuare în pag. 3-a)

Anul Mântuirii: 1941

Imi vin în minte cuvintele scriitorului francez Henry de Montherland, — acum când suntem siliți să facem bilanțul unei triste închinări românești, — care cu un profund dispreț și cu un real simț al prevederii s'a adresat astfel compatrioților lui: „Delirați cât vă place, iloți mizerabili. Peste imensul putregai de astăzi, după cadere, se va ridica mâine o nouă Franță, în care capetele noastre vor fi bune de spânzurat, iar hoiturile noastre de aruncat în lada cu gunoii... Și nu știu de ce asemăn răsărătura francezului cu sentimentul iremediabilei pierderi pe care am simțit-o în vara anului trecut, după ce trupul țării noastre a căzut la pământ sfâșiat de fiare — fără ca noi să fi schițat un gest, un protest sau măcar un cuvânt care să fi cuprins revolta noastră nedreptate ce ni se făcea.

Am delirat și noi până la epuizare atât amar de vreme, subordonând interesele permanente ale Patriei, meschinilor noastre afaceri. Am crezut aproape fanatic în eficacitatea unei politici care avea să ne conserve „până la infinit” ființa națională; ne-am așezat înafara evoluției prin însăși inapținutimea noastră de a înțelege și pătrunde evenimentele; am rupt apoi și legătura firească cu tradiția, făcând din idealul sfânt de luptă și eroism un ideal monstruos ca structură: abdicarea și lașitatea, iar din datorită de a munci din răsuferință pentru consolidarea subrele noastre situații, o problemă de confort. Cări au fost anii noștri creatori dela marea Unire, pe plan politic și cine va putea să stabilească o dată precisă la care un anume politician român — angajat la cârma Statului a trasat liniile unei saloatoare politici, drept replică revizionismului maghiar? ... Cine va putea prevedea să-și revendice meritul că a găsit o soluție problemei minoritare sau că a elaborat un plan bine pus la punct în privința ridicării standardului de viață țărănească? ... Și câte altele cari stăruie acum cu muștrătoare și răscolitoare întrebări...

Ne-am prăbușit sub greutatea păcatelor trecutului, deși s'ar fi putut atâtea evita dacă acele noastre ar fi fost dublate de un mai larg spirit vizionar, de o mai ascuțită luciditate. S'a greșit mult și mai ales s'a uitat prea mult că suntem păștorii unui patrimoniu integral românesc.

Suntem vinovați deci, toți. Cei cari ne-au condus pentru că n'au avut chemarea să o facă, iar noi pentru că nu i-am știut înălțura. N'am avut, cu alte cuvinte, curajul lichidării și al confruntării lor, deși ni s'au oferit atâtea ocazii. Mă gândesc, cu multă părere de rău, la tot ceea ce s'ar fi putut face cu un tineret crescut în spiritul celei mai cuprinzătoare ideologii, dacă vanitatea unora dintre cei sus puși nu ar fi utins animalitatea, iar excesul lor de zel nu ar fi degenerat în crimă. Nimeni nu va putea șterge oredă strivitoare rușine care ne apasă umerii dela noaptea crucificării legionare. A murit atunci ucis mișelește însăși sensul nostru de eșire din anonimat și din obscuritatea istoriei, și halucinantă credință că trebuie să ne depășim. Cine a

lui Virgil Onițiu tipărite, pe vremuri, în Drapelul, pentru ca să-și poată da seama și generația tineretului de astăzi ce a însemnat pentru generațiile de ieri personalitatea artistică a compozitorului și maestrului George Dima:

„Trecut-am sub mâna lui (Dima) din triumf în triumf, așa încât concertele noastre românești deveniră după vremuri evenimente muzicale în orașul cel mai muzical, Sibiu, în care numărul concertelor se urcă pe an la 180—200. Abia ne reculeserăm din emoțiile triumfale ale ultimului concert (Februarie 1886) când auzirăm șoptindu-se că, la proxima ocazie, în loc de concert vom da o operă. Reuniunii române de cântări din Sibiu avea deci să-și revină gloria primei reprezentării de operă în limba română, glorie ce avea s'o mulțumească celui mai distins muzician al nostru: George Dima”.

Iată motivele care n'au îndemnat să dedic lucrarea mea privitoare la Activitatea Operei Române din Cluj memoriei marilor maestri: George Dima și Dimitrie Popovici-Bayreuth.

Cât de strâns uniți sufletește au fost acești doi bărbați de seamă ai neamului nostru, ne-o dovedeste o scrisoare adresată de către maestrul Popovici-B. regretatului artist Ionel Crișianu (Vezi lucrarea indicată mai sus, pag. 16).

În vâltoarea zilelor de război, Popovici-Bayreuth așterne pe hârtie — în Sep-

Hungarica fides

(Urmare din pag. 1-a)

renunțând să împiedece, prin violențe inoportune, greaua sarcină pe care Germania și-a asumat-o de a da Europei o nouă orânduire, mai dreaptă și mai corespunzătoare adevăratelor nevoi ale popoarelor.

Recunoaștem că ne-am înșelat amarnic. Ungaria nu numai că n'a renunțat la violențe, dar a încercat și încearcă neîncetat să tulbure apele și să lovească, după puțin și în mod pieziș, chiar și pe Germani. Nu știm ce s'a discutat și plănuit la Belgrad, nici hotărârile ce se vor lua la Berlin, unde a fost chemat șeful grupului etnic german din Ungaria spre a raporta amănuntele odiosului atentat dela Sătamor, nu le putem anticipa. Suntem însă siguri că toate zvăcolirile, oricât de nestăpânite, ale unei oligarhii anahronice, nu vor putea opri pasul vremii și întoarce roata sorții.

Dacă nici în trecut, actele de uluitoare nerecunoștiță ale Ungariei n'au putut

opri constanta și progresiva ridicare a Germaniei, prin energiile și calitățile ei proprii și virtuțile elitelor sale de conducere, nici împiedeca printr'un regim oligarhic, prefăcut și nedrept, hrăpăreț și asupritor, emanciparea celorlalte neamuri, ci numai pricinui scăderea și decăderea poporului maghiar, cu atât mai puțin astăzi, intențiunile perfide ale aceluiaș regim vor reuși să compromită prin intrigi și provocări acțiunea de învoire a lumii condusă de Germania.

Căci adversitatea maghiarimei împotriva a tot ce este german nu este, nici ea, un fenomen recent și trecător. Un călător german, Hillebrand, nota, încă de acum aproape trei secole, în însemnările pe care și le-a făcut asupra călătoriei sale în Transilvania, în anul 1659, următoarele constatări: „Ungurii sunt cei mai răuvoitori și mai invidioși față de Germani. Iar acești Unguri sunt în majoritate nobili”...

C. SASSU

An nou, om nou

(Urmare din pag. 1-a)

părta dela noi, tiude mâna Ta cea tare, cercetează-ne și ne ascultă glasul rugăciunii noastre”...

Stăm la poarta viitorului, încercăm să-i prindem tainele și să-i aflăm surprizele. Se înțelege că, oameni mărginiți fiind, nu putem ști vrerea Celui Atotputernic cu noi. Dar una știm și credem, că Dumnezeu nu lucrează „independent de om, nici pe deasupra lui, ci prin el”.

Viitorul nostru ca neam „nu vine din afară de noi, ci se zămislește înăuntrul nostru”. Viitorul e în noi, în vrednicia sau în nevrednicia noastră.

De vrem ca anul cel nou să fie anul biruinței noastre, trebuie să pășim în el prin învoirea noastră sufletească. La an nou trebuie omul cel nou, omul înnoit sufletește din puterea de viață adusă de Fiul lui Dumnezeu lumii în peștera Vifleemului. Și această peșteră, acest izvor de primenire sufletească, se află, iubite

formatul preun protest sau cine s'a desolidarizat de actul orărei? ... Am avut și avem atâți „oameni cumsecade”: — unde au fost ei atunci? ... Au lipsit, după cum au lipsit din toate întâmplările mari cari ar fi dat un conținut mai real, mai definitiv profilului nostru istoric. Au delirat toți, „iloți mizerabili”, pe deasupra putregaiului imens care cuprinsese, ca o noapte nesfârșită conștiința și onoarea românească, jucând sinistre roluri de ciocli pentru propriul lor neam. Unde sunt acum și cum ispășesc păcatul de a fi târat în „mășina desnădejdi” un popor care are singura vină că e exasperant de tolerant?... Să fie oare de-ajuns numai un calificativ și o eliminare?... *

temvrie 1918 — următoarea întrebare, plină de îngrijorare, din care nu lipsește însă o rază de nădejde: ... „Știi ceva de Dima? Că a fost internat și că mai zilele trecute au fost 52 achitați, între care cred că e și dânsul; asta m'ar bucura nespus de mult”.

După primii șapte ani mănăși, urmează șapte ani cu mai puține roade artistice. La cârmă se perindă conducătorii de 7 ori. Iată și lista directorilor de atunci: Massini, Eftimiu, Bănescu, Pavel, Sadoveanu, Bărsan și iarăși Pavel.

În această perioadă s'a muncit mult, chiar foarte mult, dar s'a lucrat în extensiune, obținându-se rezultate frumoase din punct de vedere cantitativ, dar, în general, în paguba calității, deși se pot constata și câteva excepții cu reprezentații ireproșabile.

Din cele 42 de lucrări muzicale, 4 le-a pregătit d. Augustin Bena, în parte cu elementele Academiei de muzică. Rămân astfel în activul Operei 38 de premiere. În frunte stă acum repertoriul german cu 9 opere. Urmează repertoriul italian și cel francez, fiecare cu câte 7 premiere. Întră și sburdalnică operă în scenă, corându-și dreptul la viață. Marea majoritate a spectatorilor aclamă cu frenezie cele 6 modele ale genului. Se afirmă și repertoriul românesc prin 5 produse muzicale, printre care se reliefează masiva

Insemnări

GLASUL STRĂMOȘESC apare la Sibiu sub tutela spirituală a d-rului Banea și sub direcția d-lui N. Petrașcu, secretarul general al Mișcării Legionare. Numărul de Crăciun aduce un text inedil semnat de Ion Banea: „Despre nașterea Mântuitorului și întruparea Sa”, scris în Închisoarea Râmnicu-Sărat cu prilejul Crăciunului din anul trecut. Lectura fragmentului ne amintește figura bună și duioasă a „d-lui Banea” și ne dă o deplină expresivitate a profilului lui moral și spiritual. Ion Banea a fost un exemplar de o valoare unică morală și spirituală. Scrișul lui este transfigurat de un sens suprapământesc și simți cum din cuvinte simple și meșteșugul asociate, se ridică tămăia unei robuste credințe; iar în disciplina scrisului surprinzi reflexul severei educații legionare.

Cețiți-i cărțile; iar dacă le-ați cetit, revizuiți-vă conștiința, concentrați-vă asupra problemelor pe cari le pune Banea în discuție și apoi recitiți-le. De fiecare dată, după fiecare lectură își simți sufletul îmbrăcat într'un vestmânt nou.

Ionel Moșă se înfățișează tot pe prima pagină cu un răvaș din Spania. Ideile cuprinse în acest răvaș formează testamentul spiritual al legendarului erou căzut pe câmpul de luptă dela Majadahonda. Din el, legionarii împlinesc zi de zi cu o piozitate impresionantă. Mai colaborează: Ion Maloș-Răpeanu, L. Nossă, Nicolae Tețiu, Grigore Angelescu, Preot Nicolae Ionica, A. Cioran, Dan Rădulescu, Ion Bembea, Micu Gheorghe, State Pelcu, Savu Pitariu, Ionel Neamțu, etc.

D. Emil Cioran semnază: „Profilul interior al Căpitanului”, conferință ținută la Radio, asupra căreia vom reveni în numărul viitor al Gazetei.

„Glasul Strămoșesc” este bine scris și se prezintă într'o demnă ținută legionară.

„ROMANIA EROICA”, revista d-lui Ion Colfescu-Delaturda, și-a reluat apariția după un popas de aproape 4 luni. Mai consistentă și mai bine încadrată cu colaborări, „România Eroică” continuă să poarte faclia unui naționalism de cea mai autentică structură. D. Colfescu, neobosit și entuziast, așa cum l-am știut și la Cluj, aduce astfel un remarcabil aport în publicistica românească.

În numărul de pe Septembrie—Decembrie 1940, colaborează: D. Al. Constant, ministrul Presei și Propagandei, Alexandrina Gr. Cantacuzino, general Gh. Băgulescu, George Sbrăcea, dr. Hic Rădulescu Justin Iliesiu și alții.

D. I. Colfescu semnază o lungă dare de seamă despre „Procesul Căpitanului”, contribuind cu prețioase analize la spulberarea unor tendențioase neadevaruri și calomnii.

Cronica bogată și variată.

Dați pentru „Giu'orul Legionar”

GHEORGHE STOICA

Năpastă a lui Sabin Drăgoi. Dela Ruși s'au ales două, dela Cehoslovaci deasemenea două opere.

Iată, pe scurt, bilanțul fazei a doua. Semnificativ rămâne faptul că în timpul primelor 8 stagiuni s'au organizat la Opera Română 26 de concerte simfonice, în timp ce în următoarele 7 (1927-1934) numărul concertelor simfonice a scăzut la șase.

Un reviriment se produce la începutul anului 1935, când se înscenează și la noi capodopera lui Richard Wagner: *Tristan și Izolda*, când în primăvara aceluiaș an se comemorează, într'un mod demn și impresionant, adâncul și totodată delicatul compozitor Bellini, stins, ca și Mozart, în floarea tinereții.

Directorului Victor Papilian îi revine meritul îndrumării în vederea pregătirii acestor evenimente de artă. Domnia-Sa a stat doi ani la cârma Operei Române: din primăvara anului 1934 până în primăvara anului 1936.

În timpul directoratului d-sale se montează 18 lucrări muzicale. Majoritatea o formează opere italiene; dar și compozitorii noștri sunt foarte bine reprezentați prin d-nii Negrea, Nottara, Bretan, Andreescu-Skeletti și Mența. Mai ales *Păcat boeres* al profesorului Marțian Negrea se impune ca o lucrare de mare valoare — după cum a demonstrat d-na

Ana Voileanu-Nicoară într'o minuțioasă crenică muzicală. — Momente artistice culminante au mai fost reprezentațiile operelor *Turandot* și un interesant triptic de muzică italiană modernă. Directorul Papilian poate să aibă astfel satisfacția că și-a îndeplinit datoria, isbutind să realizeze — grație muncii devotate a colaboratorilor d-sale — numeroase spectacole de operă de o mare valoare artistică.

O notă originală a introdus directorul Papilian prin organizarea concursurilor de coruri școlare, stimulând activitatea corală la școlile secundare din Cluj prin deșteptarea spiritului de emulație. D-na a dat un nou avânt concertelor simfonice organizate în cadrele Societății Filarmonice „Gh. Dima”, care s'a bucurat de concursul înimos al unor membri devotați, în frunte cu d-na Veturia Ghibu. Astfel, numărul concertelor simfonice din ultimii cinci ani se ridică la 24. — Iarăși o cifră care grăește dela sine și prin sine însăși.

Subt conducerea directorului Mihail Nasta, s'au montat 15 lucrări muzicale, alegându-se 4 din repertoriul german, 5 din cel românesc, câte 2 din cel francez și italian și tot 2 din domeniul operetei. E îmbucurătoare iarăși atenția acordată produselor muzicale românești. Dnii Constantin Bobescu, Nicolae Bretan și Max Saveanu sunt acum autorii. *Trandafirii Roșii* ajung acum să se reprezinte și în

Tărănimea în Statul Legionar

*Știm că Tu, de multă vreme
Aprig lupți ca un erou
Să scapi Țara care geme
Și să-i dai un suflet nou.
Să ne scapi pe noi, țărani,
Care suferim din greu,
Căci tâlharii și jidaanii
Ne tot sug, mereu, mereu.*

Plutocrația și iudeocrația, în regimurile de tristă memorie din țara noastră — dictatură satanică — care sub falsa mască a naționalismului integral, s'a erijat în conducător al destinului românesc, a disprețuit și a lăsat să zacă în cea mai neagră mizerie temelă neamului nostru: *tărănimea*.

O casă mizeră de verosi exploataitori — pentru satisfacerea poftii de câștiguri exorbitante — a adus țărănimea noastră în sapă de lemn. Nimeni n'a ajutat-o, nimeni n'a sprijinit-o!

Reforma agrară cu multiplele ei dedesubturi, așa cum a fost aplicată n'a corespuns așteptărilor. A fost leacul pentru tămăduire cel mai bun — doctorie însă, administrată de medici pricepuți și de rea credință.

Liberalismul și individualismul au dus la o falsă democrație.

Organizația Statului concepută de școala individualistă se sprijinea pe partide; iar ele la rândul lor serveau exclusiv numai interesele partizanilor. Liberalismul s'a caracterizat prin concepția materialistă, primă prin care numai valorile economice erau privite și acceptate. Succesele financiare erau calificativul liberalist al omului rațional.

Pe scurt, doctrina liberalistă privește acumularea de bunuri materiale, ca cel mai înalt fel în viață, la care trebuie să tindă omul.

Doctrina legionară vine și opune categorie imperativă: *Interesele colectivității primează interesului personal, individual.*

Poporul nu trăiește pentru economie și economie nu există pentru capital; ci capitalul servește economia și economia servește poporul.

Mișcarea Legionară, prin doctrina ei, vrea să inaugureze primatul politic, care să organizeze și să conducă pentru existența poporului și națiunii românești; de aceea economia trebuie să se subordoneze Statului legionar. Pentru că, revoluția legionară nu poate fi permanentă; ci va trebui canalizată lent și trecut statornic de la revoluție la evoluție. În Statul legionar, pământul țării, nu poate fi privit ca o marfă care poate fi comercializată, un bun care să servească intențiilor speculative. El este, în înțelesul înalt al ideologiei — al vrierii legionare — mijlocul de existență al colectivității poporului românesc, care cu sângele moșilor și strămoșilor a fost apărat și consfințit pentru trăirea veșnică a neamului românesc pe meleagurile lui.

De aceea, țărănul și munca lui, își are valoarea și demnitatea lui națională și din punct de vedere economic nu poate fi privit numai ca un simplu „factor de producție”, pentru că — să fim bine înțeleși — economia unei țări nu trăiește prin capital; ci prin valoarea omului — țărăn și

de inginer TRAIAN BECHERESCU

munca lui. Tărănimea este și trebuie să fie coloana vertebrală a Statului național legionar. Ea este piatra unghiulară pe care vom clădi altarul vrierii românești.

Țărănul este adevărata esență a trăirii veșnice pe pământul strămoșesc. Sufletul lui este sufletul poporului și izvorul de viață și cultură al națiunii noastre. *Cine sprijină țărănimea, sprijină poporul.*

Statul legionar va observa de aceea cu părintească grijă și va pune cu strășnicie mâna pe gârbați, alungând lifta iudeo-capitalistă din ogorul românesc și de pe spatele țărăului legionar. El va scoate din starea de iobăgie și-l va înalța pe culmile dreptății milenare.

Pentru soluționarea radicală și temeinică a acestui deziderat primordial, se impun măsuri categorice, reperi și energice. Răul va trebui tăiat dela rădăcină. Pentru aceasta se impun schimbări fundamentale și norme noi de organizare a agriculturii. Statul legionar va trebui să stabilească o barieră între agricultori și piețele de desfacere prin fixarea de prețuri maxime la toate produsele agricole. Să înființeze un sindicat agricol sprijinit pe principiul autoritar, în care cooperatiunile, industriile agricole și toate asociațiile cu caracter agricol să fie înmănușiate și subordonate lui: sindicat agricol, cu puteri statale, care să fie singurul intermediar și agent de legătură în permanență dintre producător (țărănul), prelucrător și consumator. Prin fixarea prețurilor și stabilirea unei curbe a concurenței, comercializarea produselor agricole — avuții agonisite prin munca și sudoarea frunții țărănului nostru — este total exclusă, sau cel puțin pusă sub un riguros control al Statului.

Numai așa, hidra capitalistă, va putea fi exterminată cu influența ei speculativă din agricultură și prăvălită din spinarea țărănului nostru. Pentru ușurarea țărănimii înglodată în datorii, Statul legionar trebuie să vină în al doilea rând cu o măsură salutară prin ștergerea datoriilor agricole sau să impună o largă clemență la achitarea lor. Prin legi bine chibzuite să se procedeze la stăvilirea fărâmișării pământurilor, agricole și la o puternică acțiune de comasare a lor.

Statul să ia sub protecția lui proprietățile țărănești și să le apere prin legiferarea neînstrăinării și neimpovărării lor prin datorii.

Camăta — această plagă rușinoasă — armă ucigătoare a țărănimii noastre, mânătită perfid de lipitorile iudaice, să fie strivită sub calcâiul dreptății legionare.

Așa și numai așa în România Legionară țărănimea va izbucni năprasnic spre lumină și se va simți stăpână pe glia strămoșească.

FARMACH DE SERVICIU
dela 28 Dec.—4 Ianuarie

„Biserica Albă” din str. Regele Mihai 20, colț cu Mihail Weiss.

„Voith” din str. I. Maniu 53.

„Erichon” din Calea Victoriei 39, dela 30 Dec. 4 Ian

Lingerie de dame
— și domni —
ciorapi, mănuși,
fricotaje și mărunțișuri
Cumpărați dela
magazinul românesc
TOMA BOERESCU
BRAȘOV, Str. Regele Carol I. 25
— vis-a-vis de Hibek —
Prețuri reduse

Magazinul de colonie și de icatese
ERNEST MURANSCHI
BRAȘOV, Zizinului 27
urează cliențele sale
An nou fericit!

Locul de întâlnire pentru
Silvestru
Cafeneaua Coroana
muzică și dans
Se pot reține mese anticipate

Capitală, dar mai solid se menține *Horia* în repertoriu, atingând 14 reprezentatii. Dintre operele românești numai *Seara Mare* a d-lui Tib. Brediceanu și *Făt Frumos* al d-lui Hermann Klee au înregistrat, pe vremuri, peste 20 de spectacole.

Momente artistice culminante se pot considera următoarele: Reluarea dramei muzicale *Walkyria* într-o nouă distribuție de roluri, înscenarea de către d-na Lya Pop a operii *Orfeu și Euridice* și montarea operii lui Richard Wagner: *Maestrii cântăreți din Nürnberg*.

Șchița aceasta n'ar fi completă, dacă nu ne-am ținea de datorie să amintim măcar ceva și despre colaboratorii directorilor. În studiul privitor la *Activitatea Operei Române din Cluj* am căutat să apreciem meritele tuturor. Cine se interesează mai de aproape de mersul acestei instituții, poate să afle în paginile lucrării amintite, în afară de portretele fizice și portretele psihice, din care se evidențiază răvna, pricepera și talentul dirijorilor, a directorilor de scenă, a interpretorilor, oaspeților și a personalului administrativ.

Răsfoind această carte, veți putea să aflați că talentatul director muzical și prim dirijor Jean Bobescu, a activat la Opera clujană din toamna anului 1920. Veți afla cu câtă pătrundere și-a îndeplinit misiunea dirijorului Rudolf Schüller, cât de conștiincios și priceput a fost Sta-

nek Donbravsky, cu câtă fineță și competență a dirijat, pe vremuri, d. Hermann Klee operele lui Mozart, de câtă strălucită destoinicție a dat dovada oaspețele Edmondo de Vecchi, cu câtă răvna au muncit pe acest teren plin de răspundere artistică și ceilalți dirijori.

Dintre directorii de scenă veți vedea cum se reliefează personalitatea de mare artist a d-lui Const. Pavel și că au trecut și alți directori de scenă pe la Cluj, dar cel care s'a permanentizat, e d. Nicolae Brețan.

Veți mai afla că printre primii angajați ai Operei se află destoinicul maestru de cor, d. Hermann Klee, care lucrează la noi, fără întrerupere, dela 1 Nov. 1919 cu o pricepere ce a devenit legendară, repetându-se mereu, prin scris și grai viu, că cele mai tari compartimente ale Operei noastre sunt *corul și decorul*. Și-aici e locul cel mai nimerit să amintim și de pictorul decorator, d. Walter Widmann. Strălucirea spectacolelor au asigurat-o și au mărit-o măiestrii de concert: Primul violonist Karel Kolar și primul violoncelist Flor Breviman. Veți mai afla listele solistelor și solistilor, precum și ale oaspeților care au apărut pe scena lirică din capitala Ardealului. Toți își au partea lor de vrednicie, mai mare sau mai mică, după cum m'am străduit să documentez. Tenorul Grosavescu ne-a dus faima peste hotare, dar n'a avut parte de viață și de fericire. Pe Nicu Apostolescu, Dinu Bă-

descu și pe alții ni i-a răpit Bucureștii. Cățiva ne-au rămas totuși credincioși.

Baritonul Grigore Teodorescu — un alt sol al artei românești — s'a stins în America, înainte de a da lovitura cea mare la „Metropolitan”. Titus Olariu s'a retras din teatrul muzical. Ștefanescu-Goangă ne-a părăsit, Ionel Crisianu a plecat în lumea de unde nu mai este întoarcere, Gogu Antal slujește acum la alt altar. Ne-au rămas însă și dintre bartioni și bași câțiva statornici.

Portrete artistice și mai minuțios alcătuite veți afla cu privire la soprane și mezzo-soprane. D-nele Elena Roman și Anastasia Dicescu mai întâi, apoi stâlpii feminini principali și permanenți ai Operei Clujene: D-nele Lya Pop, Aca de Barbu, Mimi Nestorescu și Ana Rozsa. Și dintre soprane ne-au părăsit unele prea de timpuriu. Ne gândim îndeosebi la d-na Florica Ciurcu, wagneriană prin excelență.

Repertiziind operele după repertoriile naționale, se desenează următoarea situație: 26 italiene și anume: Aida, Tosca, Traviata, Trubadurul, Madame Butterfly, Cavaleria Rusticana, Rigoletto, Boema, Barbierul din Sevilla, Pagliacci, Balul Mascarat, Gianni Schicchi, Ernani, Lucia de Lammermoor, Othello, Secretul Suzanei Andrea Chenier, Mefistofele, Norma, Donralice, Turandot, Iris, Puterea Destinului, Prețioasele Ridicole, Visul unei dimineți de toamnă și Carmen Saeculare. —

25 germane: Tannhäuser, Lohengrin, Regina din Saba, Fidelio, Răpirea din Serai, Vasul Fantomă, Flautul Magic, Tietland, Hänsel și Gretel, Martha, Africanul, Orfeu și Euridice, Stradella, Nevestele vesele din Windsor, Walkyria, Nunta lui Figaro, Freischütz, Evangelimann, Tristan și Isolda, O noapte în Granada, Tar și Teslar, Hughenoții, Maestrii cântăreți din Nürnberg. — 17 franceze: Carmen, Faust, Samson și Dalila, Ebreca, Lakme, Mignon, Povestirile lui Hoffmann, Jongleurul din Notre Dame, Frumoasa Elena, Pescuitorii de perle, Regele Ysului, Romeo și Julieta, Werther, Manon, Fantoma albă, Hero-diada și Poștașul din Lonjumeau. — 16 românești: Seara Mare, Făt Frumos, Lucașarul, Năpasta, La sezoatoare, Crai Nou, Nunta tragică, Zobașii, Păcat boeresc, La drumul mare, Eroii dela Rovine, Horia, Trandafirii Roșii, Strigoii, Fata dela Cozia și Străinul. — 3 ceho-slovace: Mircasa Vândută, Șvanda Cimpoierul și la cobinul. — 2 rusești: Eughenic Oneghin și Boris Godunov. La acestea se mai adaugă 9 din repertoriul de operetă.

În total înregistrăm așa dar 96 de piese muzicale ce s'au reprezentat la Cluj și în turnee de 2667 de ori în cursul primelor două decenii.

Ceace am realizat noi pe terenul Operei, în timpul relativ scurt de douăzeci de ani, n'au realizat Ungurii din Cluj în cei de veacuri.

Concluzia se desprinde dela sine

„Ajută-ți fratele căzut în

Infăptuirile Ajutorului Legionar

După trei luni dela pornirea acestei bătălii, ajutorarea fratelui căzut în nenorocire capătă forme demne de virtuțile legionare. — Câteva date spicuite din activitatea neobosită a Ajutorului Legionar-Brașov

Căpitanul a dat legionarilor, încă din primele începuturi, un indemn, care, mai ales în actualele vremuri, capătă înțeles sfânt de Evanghelie: „Ajută-ți fratele căzut în nenorocire, nu-l lăsa!”

Indemnul acesta, ca o sămânță bună, a căzut în ogoarele inimilor legionare și a rodit din plin și bogat. Și aceasta a fost și va rămâne pururea, piatra de temelie a sufletului legionar: ajutorarea tuturor celor căzuți în lipsuri și nevoi, alinarea tuturor suferințelor și umplerea pretutindenea a golurilor făcute de viața aceasta vrăjmașă.

Odată cu zorile biruinței legionare — și mai ales că aceasta s'a făcut în vremuri așa de mărețe pentru tot poporul nostru — s'a pus fundamentul întins și puternic aceluia indemn al Căpitanului privind nenorocirea tuturor celor ai tăi. Astfel s'au pus bazele „Ajutorului Legionar”, ale cărui ramificații răzbat pe întreg cuprinsul țării, și împlinirea lui trebuie socotită drept cea mai sfântă poruncă, nu atât a ceasului de față, ci pentru liniștirea atâtor suflete căzute, cari s'au sbuciumat pentru binele nostru al tuturor.

Mișcarea Legionară în general și Ajutorul Legionar cu osebire sunt alcături cari se alimentează numai cu suflete și din acestea — cecece au ele mai curat. A socoti Ajutorul Legionar drept o obișnuită instituție de filantropie publică, e o greșală profundă. A-l considera de asemenea drept o necesitate legată natural de lipsurile cauzate de vremurile actuale, e o gravă eroare.

Nu. Ajutorul Legionar este o poruncă a sufletului legionar, care se va săvârși întotdeauna, sau tot atât cât va fi Mișcarea Legionară. El trebuie să existe atâta vreme cât mai este o inimă zdrobită în țara aceasta, cât va mai fi un trup flămând și gol; cât timp — mai ales — vor mai fi brațe cari n'au aflat încă putere în ele.

Deaceia, Ajutorul Legionar nu este legat de o epocă sau anumită vremelnicie. El este una din laturile sufletesti ale Mișcării Legionare, ale revoluției legionare și veacul lui va merge până la împlinirea veacului legionar.

INCEPUT GREU...

Ajutorul Legionar aici la Brașov, ca orice luptă care se pornește într'un câmp pe care nu poți să definești câți dușmani ai, a început greu. Trebuiesc mai întâi amintite acele amarnice stări de lucruri din țară, exodul nesfârșit de lume refugiată și de atâți nevoiași, lume multă căreia evenimentele în uluitoarea lor desfășurare le stricase tot roștul, toată bruma de avut ce putuseră să strângă într'o viață de om.

Scrind acestea, ne gândim ce lucruri minunate, câtă largă împlinire de lipsuri și nevoi, ar fi putut face această organizație a inimelor legionare, în epoca celor doi ani din urmă, când nu aveam nici refugiați, nici concentrați, nici sinistrați. S'ar fi ajuns desigur, ca după trei luni de zile — cu avântul și sufletul cu care s'a lucrat acum — să se împrăștie aproape în întregime lipsurile și nevoile tuturor.

A trebuit însă ca aceasta să se întâmple acum, când jalea-i multă pretutindeni, când atâta lume a trebuit să-și părăsească vatra și țarina, ca să vie încoace la frați. A trebuit să se aștepte până acum, când inimile sunt mai frânte, când nădejtile sunt mai plecate...

Cu toate acestea, Ajutorul Legionar nu a stat nici o clipă să cumpănească, câte greutăți are de înlăturat, câte goluri are de umplut, câte lipsuri de împlini. El a făcut socoteala tuturor și a dat fiecăruia.

Astăzi, după trei luni dela înființare, zu datele provizorii pe care le dăm mai jos, se poate vedea, că lupta așa cum a început, nu poate să ajungă decât la o mare victorie...

La început lipsea totul. Trebuiau găsite mijloace, oameni, locuri. Cu acea abnegație caracteristică legionarului de totdeauna, aceasta s'a putut face. Astăzi, Ajutorul Legionar are ramificații în toate părțile orașului și în toate comunele.

ORGANIZAREA AJUTORULUI LEGIONAR

În fiecare comună, camaradul șef de garnizoană împreună cu legionarul însărcinat cu „Ajutorul Legionar”, primesc dela toți acei cari înțeleg ca din prisosul sau din pușinul care-l au să dea și pentru acei care n'au, tot ceace aceștia le oferă. Orice, cât de neînsemnat, este binevenit și primit. Și indiferent de ce valoare ar fi, se eliberează chitanță. Se strânge în felul acesta o sumă întreagă de daruri și, în lumea satelor, acestea sunt bunuri alimentare.

Primii care sunt ajutați sunt nevoiașii din comună și desigur aceștia sunt îndeobște cunoscuți. Surplusul, și numai acesta, este apoi vărsat șefului de plasă, care la rândul său, după ce a împlinit lipsurile din plasa sa, varsă prisosul mai departe, la organizația centrală a Ajutorului Legionar din Brașov.

Cu această ocazie amintim că cifrele cari sunt publicate mai jos, privind ajutoarele împărțite, sunt numai cele din oraș. Din sate încă nu au fost întocmite dările de seamă despre întreaga operă săvârșită și aceasta intrucât în sărbătorile care urmează se vor mai distribui daruri. Se poate spune totuși, din datele provizorii culese până acum, că s'au împărțit săracilor dela sate ajutoare în valoare de o jumătate milion lei. Acestea,

Cu ce se realizează

Desigur că pentru a putea da o mână de ajutor sutelor și miilor de familii lipsite era nevoie de o uriașă ofensivă pentru străngerea bunurilor cari apoi să fie, pe măsura lipsurilor, date celor nevoiași. Astfel, încasările totale — dela înființarea Ajutorului Legionar și până acum — au fost pentru județul nostru de 2.729.864 lei, cari s'au strâns din donații individuale, cotizații, dela instituțiile particulare, etc. Este aceasta desigur o sumă care impresionează și aceasta cu atât mai mult, cu cât se știe, ea a fost adunată nu dela acei cari au și ar putea da mai mult, ci dimpotrivă, dela cei modești, care au dăruit din pușinul lor pentru ajutorarea celor cu desăvârșire lipsiți.

La darurile și sumele strânse se adaugă mulțimea obiectelor de îmbrăcăminte, lemne de foc, alimente, aduse cu osebire din lumea satelor.

Până la această dată nu s'au făcut socoteli totale privind cantitățile de materiale care au fost strânse pentru Ajutorul Legionar. Ele pot fi totuși deduse din cifrele de mai jos, unde publicăm cecece s'a distribuit în numai o săptămână de împărțire de ajutoare.

PRIMELE INFĂPTUIRI: CANTINELE LEGIONARE

Ajutorul Legionar a sesizat din primul moment marea lipsă a orașului nostru pentru lumea nevoiașă: posibilitatea alimentării ei în cantine, cu prețuri care să le permită să trăiască. Astfel au luat ființă cele două cantine aprovizionate și dotate exclusiv de către Ajutorul Legionar.

În cea dintâi, cu localul Pe Tocile, se servesc zilnic 200 de mese gratuit. Cea de a doua, pe strada Hirscher, servește 100 de mese gratuit, în plus, cantina oferă la un preț de 52 lei hrana pe o întreagă zi.

Am vizitat Cantina Nr. 2 din strada Hirscher și am rămas uimit de uriașele rezerve pe care le are depozitate în pivnițele ei, care pot împlini lipsurile — oricât de mari ar fi cererile — până la primăvară. Sunt strânse și păstrate cu

numai cu ocazia sfintelor sărbători ale Nașterii.

În această ordine de idei, ținem să arătăm că din plasele județului, aceea care a fost mai bogată în dăruire, atât pe loc, cât și la centru, a fost plasa Feldioara, care cu un număr de 13 comune a vărsat la Ajutorul Legionar din Brașov 6 camioane produse alimentare și 120.000 lei. Dintre comunele din această plasă, s'au remarcat Bodul, Măierușul și Araciul, cari au strâns cantități foarte însemnate, atât de alimente, cât și de alte bunuri.

Organizarea, în oraș este pe cât de scrupuloasă, pe atât de bine întocmită. Fiecare nevoiaș din localitate are fișe personală, în care sunt înscrise toate datele privind nevoile lui și ale familiei. Pe măsura disponibilului în materiale sau bani, ei sunt ajutați.

Aceste fișe sunt rezultanta anchetelor pe care Ajutorul Legionar prin membrii săi le-a făcut la domiciliul celor nevoiași, anchete cari s'au făcut cu toată grija, cu tot devotamentul, pornite într'adevăr din convingere și dragoste pentru deapropo.

Trebuie amintit cu această ocazie, că în anchetele cari s'au făcut în toate marginile și în toate subsolurile periferiilor, au fost găsiți oameni cu familiile lor, trăind într'o mizerie care nu suportă exprimare. Aceștia toți au fost ajutați, li s'au dat fie îmbrăcăminte, fie lemne, fie alimente sau toate la un loc, căutându-se apoi posibilități de remedierea totală a lipsurilor și mizeriei, prin plasarea brațelor capabile de lucru în vreo întreprindere sau băgând copiii ucenici, ori acordându-se chiar camere plasamente.

„Ajutorul Legionar”

grije vagoane de cartofi, ceapă, varză și tot soiul de zarzavat. Desigur că în asemenea condiții, cantinele au posibilitatea să mențină prețul scăzut pentru cei cari plătesc și la fel, să dea multă vreme hrană gratuită pentru cei nevoiași.

În afară de aceste cantine, deschise și ținute exclusiv de Ajutorul Legionar, o serie întreagă de alte cantine muncitorești deschise în imediata apropiere a uzinelor, au fost ajutate fie cu bani, fie cu alimente. Astfel, cantina muncitorească de lângă Uzinele Astra, cantina dela „Ancora”, etc.

AJUTOARE INDIVIDUALE

Ajutorul Legionar a întins mâna sa oricărui frate care a fost lovit de soarte. El nu a respins pe nimeni. Abia mai târziu, când toate socotelile vor fi încheiate, se va putea arăta ce a însemnat această uriașă operă, câtă alinare și îmbărbătare a adus ea într'o vreme de atâtea grele nenorociri.

Din totalul de încasări de 2.729.864 lei, s'au făcut plăți pentru ajutorare, la cantine, s'au cumpărat obiecte de îmbrăcăminte, s'au dat bani în mână, în valoare totală de lei: 2.349.186. Subliniem că numai încălțăminte pentru atâți desculți s'a cumpărat, până la suma de o jumătate milion lei. Apoi s'au făcut donații bănești pentru înmormântări, s'au dat ajutoare în bani pentru familiile nevoiașe, soldaților desconcentrați și chiar lucrătorilor dela marile uzine, ex.: Fabrica de zahăr Bod. Deasemenea s'au făcut împrumuturi pentru nevoi momentane la funcționari, negustori și oricui avea lipsă imediată de vreo sumă importantă de bani, până la cifra de 50.000 lei.

Acolo unde aceste ajutoare au fost împărțite mai darnic, a fost în lumea refugiaților. Tutorul celor cari s'au prezentat li s'au dat imediat o anumită sumă de bani pentru nevoile urgente, urmând desigur ca atunci când posibilitățile le vor permite, să-i ramburseze, pentru ca din ei să fie ajutați și alții. Familiile refugiaților, în număr de 2520, respectiv 5600 suflete, în cea mai mare parte au fost ajutați din prima cipă, de Ajutorul Legionar.

Cifre edificatoare

Intrucât o asemenea organizație, cu atâtea și variate forme de ajutorare nu și-a putut încheia încă pentru sfârșitul anului, toate socotelile ei, vom reda pentru o simplă edificare, obiectele care au fost împărțite într'o singură săptămână și anume în zilele dela 18—23 Decembrie 1940, cu toată variația lor întrebuințare:

Paltoane 11 buc., stofă m. 35,60, batistă 2 buc., pălării 3 buc., cupoane până la 100 buc., zarzavat 671 kg., foi 4 buc., bluze îmbr. 5 buc., șorțuri 5 buc., macaroane 25,500 kg., grâu 69,500 kg., arpacaș 99 kg., săpun 290 buc., carne 50,50 0kg., zahăr 626,75 1 kg., verde 126 buc., veste 5 buc., biscuiți 4.250 kg., flana corp 57 buc., pantalonii 45 per., fasole 109,500 kg., căciuli 53 buc., cămăși 105 buc., ismene 30 per., bocane 139 per., ciorapi lână 152 per., flanelă 98 buc., cost. bărbat și copii 49 buc., cio. rapi 236 per., chiloți 27 buc., pânză „America” 129 m., haină damă 2 buc., bască male 2 buc., șepci 17 buc., brânză 61,47a kg., șoșoni 17 per., rochii 36 buc., pardesie 3 buc., mănuși 116 per., pantofi 3 pr., fulare 21 buc.

Am arătat — la acest sfârșit de an — cu date provizorii și parțial, cecece a săvârșit în răstimpul celor 3 luni de activitate, Ajutorul Legionar. Desigur, că am aceste trei luni au însemnat și o etapă de organizare, când așa dar, infăptuirile n'au putut să se facă în toată întinderea lor. Au fost zile suficiente totuși, în care, să se arate tuturor, că această zidire dăruie românească, este pe drumul drept, pe care l-a indicat Căpitanul.

O dare de seamă mai amplă a activității celor trei luni a Ajutorului o vom face în unul din numerele viitoare ale gazetei.

Concertul Corului Tinerimii Adulte din Scheiu-Brașov în folosul Ajutorului Legionar

Brașov, 1. — A doua zi de Crăciun, corul Tinerimii Adulte din Scheiu-Brașov a fost chemat de păr. Dr. Debu, paroh al Brașovului-Vechi, la „Casa Culturală” unde a cântat un program de colinde bucăți religioase.

Cu acest prilej păr. Debu a rostit scurtă cuvântare, mulțumind d-lui Bizodeanu Dumitru, conducătorul corului precum și întregului cor, pentru osteneala vrednică ce și-au luat de a răspândi cântec dragostea în Dumnezeu.

A doua zi de Crăciun, corul Tinerimii Adulte a mai luat parte la serbarea anuală dela Penitenciar, unde a adus scânteie de alinare celor închiși.

Păstrând vechia tradiție de a cere în seara Ajunului familiile românești din Brașov, iar sumele încasate să le verse în scop de binefacere, corul Tinerimii Adulte a adunat suma de Lei 4140, care a fost dată Ajutorului Legionar și Cantinei școlare.

CONCERTUL DIN SEARA ANUL NOU

Ca și în anul trecut, corul Tinerimii Adulte din Scheiu organizează în seara zilei de 1 Ianuarie, orele 7 d. m., în localul Școlii primare „Dr. V. Saftu” Concert de colinde. Venitul net va fi vărsat Ajutorului Legionar și Cantinei școlare.

„Tărlungul”
Societatea electrică Satu Mare
caută oameni de serviciu
(bărbat și femeia sa)
A se adresa la biroul Societății
Satulung Str. Regele Ferdinand
No 51. 466 1-20v

nenorocire, nu-l lăsa!"

Serbarea pomului de Crăciun organizată de Corpul Muncitoresc Legionar la diferite fabrici și întreprinderi

Brașov, 1. — Corpul Muncitoresc Legionar, prin subsecțiile sale, a organizat serbarea pomului de Crăciun la toate întreprinderile și instituțiile muncitorești din Brașov. Cu acest prilej s'au împărțit nenumărate daruri în alimente, băne și bani pentru familiile celor nevoiași.

În cele de mai jos încreștăm serbarea pomului organizată de câteva subsecții ale C. M. L. și ajutoarele distribuite.

LA FABRICA SCHIEL

În ziua de 22 Dec., în cadrul secției brașoviene a C. M. L. s'a serbat pomul de Crăciun la fabrica Schiel. La ora 15, legionarii au deschis serbarea cu Sfânta tinerete legionară, urmat de o declamație a unui ucenic. A vorbit camaradul Galea Șerb despre rostul serbării și munca depusă de legionari pentru a veni în ajutorul celor lipsiți. Camaradul Apostolescu a mulțumit tuturor celor ce au venit în ajutorul nevoiașilor. S'a cântat „La luptă muncitori” și apoi a început împărțirea darurilor. S'au împărțit daruri în valoare de 19.847 lei.

SERBAREA DIN SCHEIU

În subsecția Scheiu, la sediul local, la ora 17, legionarii, în frunte cu șeful lor Petre Vasile au deschis serbarea cu imnul „Ardealul Legionar”. A vorbit camaradul Pestrea V. legionarilor care au știut să rupă din puținul lor pentru a veni în ajutorul celor nevoiași. S'a cântat „Sfânta tinerete legionară”, „La luptă muncitori” și „Geme Jilava”. Camaradul Galea Șerb, șeful secției oraș a încheiat serbarea.

S'au împărțit daruri în valoare de 16.428 lei.

SERBAREA POMULUI LA SUBSECȚIA „CETATE”

La ora 17, în aceeași zi, la sediul subsecției Brașovului Vechiu, s'a făcut serbarea pomului de Crăciun în cadrul subsecției „Cetate” și Brașov-Vechiu. Legionarii în număr de 142, sub comanda camaradului Bujor Ardelean, au deschis serbarea cu „Sfânta tinerete legionară”. Au vorbit cam. Bujor Ardelean și cam. Galea Șerb. S'au cântat „Ardealul tânăr legionar”, „La luptă muncitori” și „Imnul legionarilor căzuți”. La ora 17.40 a început la serbare cam. Baicu Petru, șeful Corpului Muncitoresc. Cam. Galea a dat raportul, după care cam. Baicu Petru a vorbit mulțumind pentru munca depusă și a îndemnat ca pe viitor prin muncă și credință să învingem toate obstacolele ce ne stau în cale. S'au împărțit daruri în valoare de 31.760 lei.

SERBAREA POMULUI LA FABRICA DE CAUCIUC

Luni, 23 Decembrie, s'a serbat pomul de Crăciun la Fabrica de cauciuc. Direcțiunea fabricii a făcut daruri la toți muncitorii din fabrică. Legionarii în câmăși verzi au intonat cântece legionare. La sfârșit, d. director al fabricii a adresat câteva cuvinte muncitorilor. Legionarul Vidu Spiridon a mulțumit d-lui director pentru frumosul gest făcut față la muncitori.

SERBAREA POMULUI DE CRĂCIUN LA FABRICA „ANCORA-ROMÂNĂ”, BRAȘOV

În ziua de 24 Decembrie 1940 a avut loc la fabrica „Ancora-Română”, serbarea pomului de Crăciun din inițiativa d-lui comisar de românizare Gh. Caranica și a direcției întreprinderii. În cântece legionare au fost împărțite muncitorilor întreprinderii daruri, primind fiecare lucrător: 1 pereche de încălțăminte, 1 flanelă de corp, 1 perche mănuși, 1 pereche șoropi, 1/2 kg. zahăr, 1 sticlă de vin, 3 pachete țigări, 1 pachet pesmeți, 1 pungă bonboane.

Aceste daruri au fost acordate de către Org. Mișcării Legionare pentru muncitorii legionari și de către întreprindere.

Au luat parte la serbare un delegat al prefecturii județului, șeful C. M. L. Brașov, camaradul Baicu, precum și alți personalități legionare.

SFINTIREA SEDIULUI SUBSECȚIEI MECANIZATE

În ziua de 22 Dec. 1940 a avut loc sfintirea sediului subsecției mecanizate a C. M. L. Totodată s'a făcut și sfintirea cantinei legionare R. I. M. B. A urmat serbarea pomului de Crăciun și distribuția darurilor cumpărate din contribuția camarazilor din subsecție. S'au distribuit în cadrul subsecției alimente, făină și zahăr în valoare de 70.000 lei, iar de 30.000 lei s'au comandat bocanci pentru ucenicii dela R. I. M. B., bani cari s'au pus la dispoziție de instituția R. I. M. B.

Au luat parte la această serbare d-nii: av. Traian Marian, șeful org. județene, ing. Ionică, primarul municipiului Brașov, Petre Baicu, șeful C. M. L., prof. V. Andricioaia, comandantul garnizoanei, dr. Badiu, șeful Ajutorului Legionar, pr. dr. Debu și alții.

Subdirectorul instituției, d. Ilie Sava a dat raportul.

Organizarea s'a făcut de șeful subsecției cam. Ungureanu, împreună cu camarazii legionari din subsecția mecanizată.

Bătălia Ajutorului Legionar în comuna Stupini

Stupini, 1. — Cuiul „Credința Strămoșească” din comuna Stupini-Brașov, cu concursul părintelui Gheorghe Constantin și a plugarului Dumitru Constantin, în cursul lunilor de bătălie pentru Ajutorul Legionar au colectat următoarele provizii și sume de bani, dela sătenii din această comună, care au dăruit benevol:

Dumitru Gh. Constantin: 20 kg. cartofi, 100 kg. morcovi, 30 kg. pătrunjel și 1000 lei; Popovici Gheorghe iun.: 200 kg. cartofi, 100 kg. morcovi, 100 verze; Șerban N. Dumitru: 104 kg. cartofi, 159 kg. morcovi, 100 verze; Voicu Ștefan: 207 kg. cartofi, 120 kg. morcovi, 101 verze; Ion C. Dobri: 215 kg. cartofi, 236 kg. morcovi, 98 verze; Gheorghe Voicu: 203 kg. cartofi, 90 kg. morcovi, 105 verze; Pitiș Dumitru: 200 kg. cartofi, 100 kg. morcovi, 100 verze și 500 lei; Vasile Voicu: 192 kg. cartofi, 120 kg. morcovi, 100 verze; Gheorghe Negură: 218 kg. cartofi, 98 kg. morcovi, 101 verze; Ion Constantin: 218 kg. cartofi, 115 kg. morcovi, 100 verze și 1000 lei; Gh. I. Spătar: 212 kg. cartofi, 85 kg. morcovi, 100 verze; Irimie Voicu junior: 214 kg. cartofi, 103 kg. morcovi, 101 verze; Gh. V. Voicu: 200 kg. cartofi, 98 kg. morcovi, 100 verze; Gh. Spătăroi: 201 kg. cartofi, 110 kg. morcovi, 100 verze; Ion Gh. Voicu: 20 kg. cartofi, 100 kg. morcovi, 100 verze; Dumitru Vulcănean: 200 kg. cartofi, 100 kg. morcovi, 100 verze și 500 lei; Nicolae Negulici: 142 kg. cartofi, 152 kg. morcovi, 106 verze, 42 kg. pătrunjel și 500 lei; Gh. N. Blegu: 210 kg. cartofi, 106 kg. morcovi, 100 verze, 42 kg. pătrunjel; Jinga G. Ion: 66 kg. cartofi, 54 kg. morcovi și 600 lei; Dumitru Blegu: 198 kg. cartofi, 65 kg. morcovi, 103 verze; Nicolae Șerban sen.: 195 kg. cartofi, 90 kg. morcovi, 104 verze; Ion Ghimbășan: 150 kg. cartofi, 53 kg. morcovi, 100 verze; Gh. C. Puiu: 68 kg. cartofi, 58 kg. morcovi, 50 verze, 20 kg. pătrunjel și 250 lei; Ștefan Oancea: 191 kg. morcovi, 50 kg. pătrunjel și 500 lei; I. Voicu Drăgoșel: 184 kg. cartofi, 101 kg. morcovi, 100 verze; Ion Barbu: 100 kg. cartofi, 100 kg. morcovi, 50 verze și 500 lei; Irimie Blegu: 102 kg. cartofi, 32 kg. morcovi, 50 verze și 600 lei; Ion Samoilă: 59 kg. cartofi, 48 kg. morcovi și 150 lei; Constantin G. Dobri: 101 kg. cartofi, 40 kg. morcovi, 52 verze și 500 lei; Gheorghe Cârstea: 110 kg. cartofi, 90 kg. morcovi și 6000 lei; Ion Pitiș: 110 kg. cartofi și 600 lei; Preot Gh. Constantin: 1000 lei; Gheorghe Jinga 500, Gheorghe Pitiș 300, Ion G. Puiu 250, Constantin Vulcănean 100, Gh. Ticușan iun. 1000, Gh. Ticușan sen. 1000, Ing. agr. Axente Constantin 500, Ion Spătar 100, Ion I. Voicu 200, Ion Vulcănean 200, Ion I. Vulcănean 100, Traian I. Vulcănean 100, Dumitru D. Lăptos 100, Gh. Ir. Rusu 500, Gh. I. Spi-

ridon 250, Gheorghe Popovici sen. 500, Nicolae N. Negură 400, Nicolae Gh. Voicu 200, Nicolae Gh. Negură 100, Văd. Maria D. Spiridon 200, Gh. D. Spiridon 100, Dumitru D. Spiridon 100, Văd. Maria D. Lupu 200, Vasile I. Blegu 500, Ion Gh. Popovici 300, Petru I. Ghimbășan 250, Nicolae Șurar 500, Văd. Ana Barbu 200, Dumitru D. Puiu 350, Nicolae I. Ghimbășan 50, Văd. Marina N. Vulcănean 50, Silvestru I. Ghimbășan 100, Văd. Elena I. Ghimbășan 100, Gheorghe I. Ghimbășan 200, Nicolae Dobri 300, Constantin Gh. Dobri 500, Ion N. Voicu 400, Văd. Elena Drăghici 50, Gheorghe Bucurescu 500, Văd. Floarea I. Negură 300, Gh. Ir. Voicu 500, Ion I. V. Vulcănean 500, Ion D. Spiridon 300, Ilie Ilie Popovici 500, Văd. Elisaveta N. Pitiș 500, Ion Cârstea 500, Nicolae D. Rusu 150, Ion Ir. Rusu 150, Nicolae P. Ghimbășan 500, Văd. Maria D. Puiu 300, Dumitru Rusu sen. 200, Constantin D. Negură 500, Nicolaea Gh. Constantin 500 lei.

Cantitățile totale strânse până în Ajutul Crăciunului sunt: 5287 kg. cartofi, 3202 kg. morcovi, 2401 verze, 190 kg. pătrunjel, iar bani în sumă de 84.559 lei, din care lei 7000, donați de „Societatea Ortodoxă a Femeilor Române”, au fost trimiși d-nei gen. Antonescu la București.

Bătălia Ajutorului Legionar în comuna Stupini continuă.

Noul an al săracilor

În clipele de hotărâre la jertfă, legionarii s'au închinat lui Dumnezeu, pentru mântuirea neamului. Ei au trecut dincolo, în împărăția veșnică, împăcați sufletește, căci fiii pământului ne-au dat legi și au săpat cu foc credința în sufletele noastre.

Se cuvine, în aceste zile de mare sărbătoare pentru creștini, să ne reculegem în fața mormintelor lor, să le spunem că nu vom înceta lupta până la biruința cea mare.

Când țara sărbătorește cel dintâi An Nou legionar, să ne dăruim din toată inima Celui de Sus. În El să ne punem nădejdea și să ne legăm că pe drumul pe care am pornit nu ne vom opri până nu vom sărbători și ziua învierii Neamului.

Această să ne fie legea în fiecare clipă a vieții noastre. Până atunci, să nu ne înspăimânte nici o altă zare, ci porunca noastră să crească din stânci cât munții. Anul nou sosește cu multă durere. Se cade deci, să ne fie milă de cel sărac, să-l ajutăm și să-l ocrotim.

Legionarii nu vor uita că dragostea îi unește pe toți, că marca bătălie a ajutorului a fost o faptă creștinească, legionărească.

V. Spiridonica

Anchelele noastre

Printre nenorociții din cartierele mă ginașe ale Brașovului

Cum s'a cordat asf tența socia ă subt trecutele stăpâniri.

Brașov, 1. — Echipile mobile ale Ajutorului Legionar, de trei luni încoace, străbat cartierele mărginașe ale Brașovului, scormonind sărăcia și mizeria negră în care se svârcolesc mii și mii de trupuri trude și roase de boli. Într-o ținută legionară, fără valvă și reclamă, aceste echipe au scos la iveală o stare de lucruri deadreptul îngrozitoare cu privire la viața acestor nenorociți ai soartei. Ceas de ceas și zi de zi, legionarii au intrat din casă în casă, punând bazele unei serioase și puternice opere de asistență, de care și-au bătut joc în mod brutal toate cărmuirile celor 22 de ani de după Unire.

Am dori ca în cele ce vom descrie mai jos să nu se întrevadă credința unei laude deșarte adusă celor ce lucrează neincetat pentru binele obștesc, ci să fie o palmă usturătoare pe obrazul tuturor acelor care s'au perindat pe la cărma statului și a acestui oraș, cari în loc să-și facă datoria de conducători, s'au împănât cu pene de păun și și-au purtat trufia în lume, lăfăitâ pe perne moi de mașină.

Căci dacă în sufletele lor ar fi existat numai un licăr de dragoste pentru aproape, nu ar fi lăsat să se târască în cumpălită sărăcie atâția oameni folositori muncii.

CARTIERELE MUNCITOREȘTI

Când descinzi într'un cartier muncitoresc al Brașovului (afară doar de unul sau poate două cazuri, unde fabricile au clădit case bune pentru muncitori), îți face impresia că te găsești în mijlocul unui trib din Africa. Colibe dărăpănate, proptite cu țaruși, și aceștia putrezi, gata-gata să se dărâme, copii desculți și goi sărind grilajul și dispărând apoi în văgăuni a căror aparență îngrozește.

În aceste adevărate case ale morții trăesc, în condițiuni mai rele decât dobitoacele, muncitorii. Numărul nenorociților a sporit în ultima vreme din cauza miilor de refugiați cari au găsit adăpost în aceste cartiere.

În felul acesta, într'o singură încăpere, în care dormeau înainte 10—12 persoane, locuiesc în prezent 18 și chiar 20 de suflete. Stau întinși pe jos unul lângă altul, pe podeaua simplă sau în cel mai bun caz așternută cu paie, înveliți cu cărpe sau cei mai mulți neacoperiți, sgrubind de frig, iar sărmanii copilași executând un sinistru cor de tuse.

Aproape în nici o casă nu lipsesc bolnavii, în majoritatea lor tuberculoși, care răspândesc boala ucigătoare la întreaga familie.

ACȚIUNEA AJUTORULUI LEGIONAR

Echipile Ajutorului Legionar s'au văzut astfel în fața unei probleme foarte greu de rezolvat și pentru a cărei împlinire se cere răgaz și stăruință.

S'au luat cele dintâi măsuri de ajutorare cu alimente, băne, lemne și bani. Sumele vărsate în acest scop, în cele trei luni întrec, numai aici în Brașov, tot ce au cheltuit subț masca ajutorării, guvernele trecute, în tot cursul guvernării lor. Socoloala amănunțită va fi dată spre vederea tuturor în zilele acestea.

Opera de ajutorare se face după un plan bine stabilit și nu-i departe ziua când aceste cartiere în care zac în întineresc mii de muncitori, vor fi scoase din necaz, prin acțiunea Ajutorului Legionar.

Se împlinește astfel aci una din poruncile Căpitanului și poate cea mai de seamă pentru zilele noastre: „Ajută-ți frațele căzut în nenorocire, nu-l lăsa!”

I. IEREMIA

Vizitați

magazinul de coloniale și delicatose bogat asor at în beutur spir oase indigene și streine

STINGHE & PAIZS
BRAȘOV, Str. Regele Carol I, No. 60

Pentru a aranja o producțiune teatrală sau jocuri țărănești la sate

Intru binevoitoarea atențiune a d-ului ministru al Cultelor și Artelor

Sercaia, 1. — In satele izolate, in comunele mici sau chiar mari, situate mai departe de arterele principale de comunicație, rarcori se abate câte un domn, ca să țină vreo conferință, vreo șezătoare culturală cu sătenii și aproape deloc nu debarcă în aceste sate sau comune vreo modestă trupă teatrală, cu o piesă icatrală patriotică, sau vreun cinematograf ambulant, care să arate frumusețile țării noastre.

Doar din când în când preotul și învățătorul satului, împreună cu ceilalți intelectuali ai satelor, dacă sunt oameni de acțiune, spre tot ce e bun și frumos, mai aranjează câte o producțiune teatrală, și aceste ceasuri sunt singurele prilejuri de bucurie și distracție a sătenilor, în decursul zilelor lungi și grele pentru ei, a unui an întreg. Și dacă le mai rămâne ceva venit curat, vor să cumpere din bănișorii aceia cărți literare, vreun ziar, sau să cumpere câte o haină de sărbătoare copiilor săraci.

GREUTAȚILE ARANJĂRII

Până să aranjezi însă o asemenea producțiune teatrală, trebuie să alergi mult, să îndeplinești toate formele legale. Organizatorii producțiunii teatrale, pentru îndeplinirea formelor legale, vor trebui să meargă la Administrația financiară, cu o petiție, în care să arate ce bilete vor să facă. De aici vor primi hârtie roz, pe care o vor duce la tipografie, să imprime bilete de intrare. De acolo, vor merge la Administrația financiară, care va stampila aceste bilete, fiind nevoie în același timp să achite anticipativ și integral cota parte ce compete statului, din valoarea înțelegă a acestor bilete de intrare, în plus, să aplice pe fiecare bilet câte un timbru de aviație de 2 lei.

Dacă tipărești invitări și programe, acestea se achită imediat.

Va trebui să mai plătești apoi și o taxă în faorul Societății compozitorilor români. După toate acestea, trebuie să faci o petiție către Prefectură, care să poarte pe ea și avizul primăriei comunale. Acolo trebuie să faci dovada că ai achitat aceste taxe și să anexezi câte un exemplar din piesele cari se vor juca. Ori, se întâmplă de multe ori că ai numai un singur exemplar și fiind epuizată această ediție, nu mai găsești alt exemplar. In cazuri de acestea, nu vei putea juca piesa aceasta teatrală. Cererea către Prefectură se trimite cu multe zile înainte (până acum a fost ordinul că trebuie trimisă cu 20 zile mai înainte de aranjarea producțiunii teatrale). De aici se dă o deciziune sau mai bine zis „concesiune”: petiționarilor, primăriei și postului de jandarmi. Plătești apoi tot anticipativ o sumă oare care ca arună muzicantilor, lăutarilor. Mai plătești aranjarea scenei, pentru local, luminat, încălzit, fără de a mai înșira aici și celelalte cheltueli multe și mărunte, pe cari trebuie să le achiziți tot anticipativ.

Nu înțelegem rostul acestor formalități și restricțiuni mai ales atunci când e vorba de aranjarea unei producțiuni artistice la sate, cu concursul sătenilor și pentru sătenii. Intre astfel de împrejurări se întâmplă de multe ori că cheltuelile sunt cu mult mai mari decât veniturile și trebuie să plătești din buzunar sume destul de mari, pentru a acoperi pierderile.

JOCURILE ȘI HORELE DIN SAT NU SUNT SPECTACOLE PUBLICE

In județul Făgăraș — ca și in alte părți — este obiceiul, ca feciorii să se strângă în „ceată”. Ei colindă în ajun pe la casele creștinilor și aranjează hore, jocuri țărănești, în sărbătorile cari cad între Crăciun și ziua de 7 Ianuarie inclusiv. Ei bine, se cere ca fiecare grup de feciori, fiindcă aranjează jocuri țărănești, să plătească reprezentantului, din Făgăraș, el „Societății compozitorilor români”, suma de 250 lei. Acești feciori dela țară plătesc muzicantilor, in decursul acestor sărbători câte 2000 3000 lei, plus bucăți multe de carne și pâine. Ce rost au aceste încasări pentru compozitorii români, chiar și cu ocazia aranjării producțiunilor teatrale la sate? Lăutarii aceia cântă oare dansuri a căror melodie a fost fixată pe note de cutare compozitor român? Scripcarul dia sat cântă oare tan-

gouri, cari sunt proprietatea muzicală a cutărui compozitor român?

Compozitorii români își pot aduna fonduri din alte resurse, fără a mai fi nevoiți să iee o cotă parte și din banii sătenilor.

O JURISPRUDENȚĂ GRĂITOARE

Jocurile și horele din sat nu sunt spectacole publice. Iată in privința aceasta o jurisprudență mult grăitoare: Secția II a Curții de Apel din Galați, sub președinția d-ului consilier I. Macri, a respins in anul 1935, ca nefondat, recursul făcut de ministerul de finanțe, in contra sentinței Tribunalului Râmnicu-Sărat, prin care se admisesse apelul făcut de Pană Paraschiv, Ilie Enache și Bănică Enache. Aceștia, printr-un proces verbal încheiat de un controlor de pe lângă Administrația financiară R-Sărat, au fost condamnați la 50.000 lei amendă (!) (cincizeci de mii lei), contravenind la legea asupra spectacolelor publice, deoarece *contravenienții de mai sus, in seara de 19 Iulie 1935 au organizat o horă in sat, încasând câte 5—6 lei de persoană.* Tribunalul, bazându-se pe depozitiile martorilor, din cari reese că acele taxe s'au încasat pentru acoperirea cheltuelilor, le-a admis apelul. Curtea de Apel, constatând in fapt că, deși contravenienții au făcut o horă in sat încasând o sumă de bani dela participanți, nu poate fi considerată ca un spectacol public in sensul legii, a decis respingerea recursului ca nefondat.

Poate tocmai având in vedere aceste anomalii fiscale, Ministerul de interne cu Ord. Nr. 42982 din 24 Iunie 1938, a dat dispozițiuni prefecturilor de județe, pentru a nu mai interzice horele și jocurile țărănești.

INTRU BINEVOITOAREA ATENȚIUNE A D-LUI MINISTRU AL CULTELOR ȘI ARTELOR

Atragem respectuos atențiunea d-ului ministru al Cultelor și Artelor asupra acestor anomalii și formalități, cari stânjenesc și paralizază orice acțiune de culturalizare a satelor. Dacă se cer atâtea taxe pe lângă atâtea cheltueli, deficitul urmează sigur. La ce să mai amintesc de decepția cea mare, ce se incuibă in inimile aranjatorilor și diletanților, cari și-au pierdut zile și nopți deardându, ținând repetiții, pentru a constata mai apoi, desamăgiți, că nu le-a rămas nici un venit net, fiindcă venitul l-au înghițit taxele cerute de formele înșirate mai sus.

Subsemnatul am voit să aranjez in seara zilei de 26 Decembrie 1940, o producțiune artistică in localitate, constatătoare din piese teatrale, colinde, coruri și declamări, cu concursul tinerilor țărani de aici, băieți și fete. Intreg venitul urma să fie dat in faorul „Ajutorului Legionar” și fiindcă mi s'a spus, că nu se dă niciun fel de scutire de astfel de taxe, am fost nevoit să renunț.

Sperăm, că se va remedia răul care distruge orice entuziasm și care împiedecă pe luminătorii satelor de a mai întreprinde vreo acțiune pentru culturalizarea nației noastre românești. Să nu se mai perceapă astfel de dări și taxe, atunci când e vorba de producțiuni teatrale, sau jocuri, aranjate de săteni, pentru societățile lor religioase, culturale, sau pentru scopuri de binefacere.

In niziunța aceasta a unora pentru a aduce lumină și cultură in mijlocul sătenilor. Statul e chemat să fie sprijinitorul lor.

Pr. VALERIU CRIȘAN

S P O R T

Cursurile de sky ale „Clubului Sportiv Brașov”

Pentru promovarea in cercuri cât mai largi a sky-ului, sportul cel mai nobil și mai util in vremurile acestea tulburi, „Clubul Sportiv Brașov” organizează o serie de cursuri practice la Brașov, Li vada Postei, Poiana și Postăvar.

Cursurile sunt predate de instructori calificați, iar pentru membrii legionari sunt gratuite. Membrii cluburilor, precum și amatorii de toate categoriile vor plăti o taxă de 50 de lei de ședință.

INSCRIERILE

La Poiana, inscrierile se fac la Cabana cercetașilor, la camaradul Loga, care predă cursul in acest loc.

Pentru Livada Postei, inscrierile se fac la Oficiul Local de Turism, zilnic in orele de birou și la teren, in orele de curs. In acest loc cursul incepe in ziua de 5 Ianuarie 1941, seara la orele 8 și va continua zilnic între orele 8—10 seara.

CONCURS DE SELECȚIONARE PENTRU CAMPIONATELE NAȚIONALE

In a doua jumătate a lunii Ianuarie, cu câteva zile inaintea campionatelor naționale de sky, „Clubul Sportiv Brașov” va organiza un concurs pentru tineretul din Brașov, împărțit pe categorii de vârstă. Concursul, care după toată probabilitatea va avea loc in Poiana, va cuprinde probe de coborâre și slalom.

Indicațiuni precise in acest sens vor fi date in timp util.

De ce a pierdut Franța războiul?...

La izbucnirea războiului, fostul președinte de consiliu al Franței, Edouard Daladier, a declarat că el a făcut totul ca să evite războiul, dar n'a reușit să suporte mai departe provocările Reichului care împingea vizibil spre războiu și a trebuit să răspundă cu războiul. In acelaș timp el a declarat opiniei publice franceze neliniștite, că Franța este cât se poate de bine înarmată.

Dinspre partea Germaniei s'a protestat impotriva acestei încercări de a se arunca asupra Reichului vina războiului, dar Franța n'a răspuns decât cu sarcasm și ironie. Acum, după înfrângerea armatei franceze, se înmulțesc și in Franța glasurile care învinovătesc pe d-l Daladier și anturajul său de afățare la războiu și de ușurință in ce privește inarmarea franceză.

„Le Matin” a destăinuit de curând a mănunte interesante asupra ședințelor secrete ale Camerei și Senatului, in lunile Martie și Aprilie. D. Flandin a explicat in aceste ședințe că războiul a fost declarat impotriva Constituției franceze, deoarece Camerele n'au fost in prealabil consultate. Apoi el a accentuat că acum după prăbușirea Poloniei, continuarea războiului nu mai are nici un sens. In cursul acestor debateri s'a mai aflat că in Septembrie 1938 Franța nu putea să intre in războiu, pentrucă ea nu avea aproape deloc bombardiere moderne. „Le Matin” crede că la izbucnirea războiului, Franța avea numai 800 de avioane moderne și 40 de bombardiere moderne. Făcând abstracție de faptul dacă aceste corespund realității sau nu, ele arată totuși, că Franța era prost înarmată in aer.

D. Daladier a cunoscut starea de plămă aviației franceze, dar n'a socotit că este necesar să facă ceva impotriva ei. Dimpotrivă, el a respins toate propunerile germane și și-a vârat țara in războiu cu ușurință. Mareșalul Pétain ar fi declarat după o verificare a materialului francez de războiu: „In asemenea împrejurări, cum ați îndrăznit să începeți războiul?”

Se pare că și d. Daladier a întrevăzut starea lucrurilor, deoarece, după cum scrie „Le Matin”, d-sa ar fi spus in fața comisiei de apărare națională: „Dacă a fi știut că Polonia nu rezistă, n'aș fi declarat războiul”. Comportarea sa de întârziu arată însă că n'a luat in seamă propria sa constatare. D-sa a respins fără să examineze, toate mesajile de pace ale Germaniei și s'a purtat ca un fel de supra-om, in fața căruia totul trebuie să in-lina fără contrazicere.

Patronul Berăriei Luther

Ioan Moșoiu

Urează onorațiilor să clienți
Un an nou fericit!
și-i roagă să-și rezerve din timp mese pentru REVELION, atât in restaurant cât și in cele 2 saloane de Jazz

Constituirea comitetului refugiaților și expulzaților ardeleni la Brașov

Brașov, 1. — Duminecă înainte de amiază a avut loc in sala mare a Prefecturii județului Brașov o adunare a refugiaților ardeleni. A fost de față d. dr. Traian Trifan, prefect și un număr de aproape 500 de refugiați.

S'a constituit următorul comitet de conducere: președinte dr. Ioan Vescan, v. președini dr. Joe Gherman și prof. Pavel Roșca, secretar general Iuliu Codarcea, secretar pretor Sălăgean, casier dr. Sabin Cioran, directorul B. N. R.; membri in comitet: dr. Nic. Cărpinișan-Cluj, dr. Ioan Roman-Someș, dr. V. Șuteu-Năsăud, dr. Victor Jinga-Cluj, av. A. Năstase-Trei Scaune, dr. Romul Olteanu-Trei Scaune, dr. D-tru Găldău-Bihor, Emil Tișca-Satu Mare, dr. Aurel Teșu-Ciuc, Ioan Rusu tămplar-Tg. Mureș, Ioan Faur comerciant-Oradea, Gh. Mureșan-Cluj, general dr. Curta-Tg. Mureș, dr. Ioan Gheție-Sălaj, prof. R. Tuflă-Cluj, prof. dr. I. Tanislau-Cluj, prof. Benchea; membrii cooptați: Ioan Bozdog, Dionisie Vintilă, dr. Sonea Florian.

După constituirea comitetului a luat cuvântul d. dr. Vescan, președinte, care a mulțumit d-ului prefect pentru toată soliditatea și dragostea cu care a îmbrățișat problema refugiaților ardeleni, făcând tot ce i-a stat in putință pentru a le alina suferințele.

A răspuns d. dr. Traian Trifan, prefectul județului Brașov. D-sa a arătat că inainte de simpla împlinire a datoriei față de aproapele, legionarii împlinesc dragostea. Ne apropiem de culmea dealului unde se sfârșește calvaraul neamului românesc. De aci inainte tot ce se va împlini, se va adăuga spre binele și refacerea țării. Să avem deci încredere in cei ce prin jertfa lor au dovedit că nu dau inapoi până la biruința deplăă.

D. prefect a făgăduit că și pe mai departe, atâta cât il vor ajuta puterile, va alina prin toate mijloacele necazurile celor plecați din rosturile or.

„Din ordinul Führerului“ . . .

„Amirale, Führerul a hotărât ca la împlinirea a o sută de ani dela aducerea rămășițelor lui Napoleon I la Paris, fiul său, Ducele de Reichstadt, să fie transferat din mormântul pe care îl avea la Viena, în Franța. Am onoarea a vă remite sicriul Ducelui de Reichstadt din ordinul Führerului“.

Cu aceste cuvinte simple dar pline de înțeles, a fost predat de către ambasadorul Germaniei la Paris Amiralului Darlan, care reprezenta pe șeful Statului francez și a fost depus în Domul Invalizilor, sicriul fiului Marelui Corsican, exact în ziua în care se împlinea o sută de ani dela reînhumarea lui.

Nici un cuvânt mai mult și nici o explicație a semnificației unui gest de o neobișnuită valoare-politică și mai ales etică. Nici o înfloritură pe marginea acestei concise alocuțiuni, care să lămurască și să pună în adevărata lumină, o acțiune de o rară înțelegere, frumusețe și eleganță.

Între o vreme când întreaga capacitate de gândire, de simțire și de acțiune a unui conducător de stat este absorbită de imensa grijă și răspundere a celui mai îndreptățit și înverșunat război pe care îl poartă nația sa, acest conducător de stat care este Hitler, găsește timpul, nu lasă să-i scape prilejul și traduce în fapt gândul de a da unei națiuni adverse și răpuse, satisfacția îndeplinirii unei așteptări și motivul unei meditații.

Gestul atrage totuși atenția lumii, îndeamnă la comentarii și făcându-ne să răsfoim paginile istoriei cu mai mult de un veac în urmă, pune în valoare două concepții asupra omeniilor: cea engleză și cea germană.

Desigur, captivitatea lui Napoleon la Sfânta Elena a fost dictată de necesitățile politice ale timpului. Dar care a fost regimul acestei captivități? Toate memoriile celor ce l-au însoțit în insulă, ne-o spun: măsuri vexatorii și inușabile, refuzul de a crede în boala ce-l încolțise, restricții care nu aveau nimic de-a face cu siguranța prizonierului. Ne-o spune însăși Napoleon în testamentul lui: „Mor prematur, asasiat de către oligarhia engleză. Poporul englez nu va întârzia să mă răzbune“. Iar medicului englez Arnott, i se adresează: „Ospitalitatea guvernului vostru? Am fost asasinat în detaliu, cu premeditare. Hudson Lowe s'a făcut executorul isprăvilor miniștrilor voștri. Veți sfârși ca frumoasa republică a Veneției și eu murind pe această stâncă rea, las moștenire familiei regale a Angliei, rușinea morții mele“.

Și aceleași necesități de ordin politic, au făcut ca Ducele de Reichstadt, această poetică figură a istoriei, acest prinț francez prin aspirațiile inimii și austriac prin mamă și prin rigorile soartei, acest copil născut în apoteoză și crescut în exil, care nu se mai putea numi nici Rege al Romei, nici Napoleon II și nici măcar Bonaparte, să fie tratat totuși cu cea mai desăvârșită omenie, îngrijit și educat cu cea mai perfectă atențiune de bunicul său, Împăratul Austriei. Să părăsim acele scrieri tendențioase ale bonapartiștilor și să lăsăm numai scenei teatrale lirismul exagerat al lui Rostand, când însăși Ducele de Reichstadt se întreba: „Cum să-mi împac datoria mea de francez, cu aceea de austriac?“ Desigur, el nu putea uita nici gloria tatălui lui și nici cuvintele testamentare: „...recomand fiului meu să nu uite niciodată că s'a născut prinț francez“... Și nu a uitat. I se vorbea de Napoleon, i se explicau bălăile lui și însăși plimbările din valea Hehenenthal-ului, de lângă Schoenbrunn, îi aminteau de prizonierul dela Sf. Elena. Nu a uitat și este probabil că în mintea și în sufletul lui creșteau tot mai mult gândurile unei întoarceri în Franța. Un destin rău însă l-a răpus repede. Și desigur că dacă în moarte trupul lui a rămas la Schoenbrunn, sufletul i-a fost la Paris. Însă... „Din ordinul Führerului“... al Führerului Hitler care nu a uitat cecece uitaseră chiar Francezii, iată că și trupul mistuit de boală al Prin-

țului și aproape uitat în biserica Capușinilor, se întoarce acolo unde sufletul îi plecase înainte de moarte. Și se întoarce cu solemnitatea și onorurile datorite unui prinț regal, nestânjenite, ci dimpotrivă, din inițiativa și cu simpatia conducătorului unui stat, care are în această clipă Parisul la picioarele sale.

Vă reamintiți funeriile ordonate de englezi la Sf. Elena? Vă mai aduceți aminte de sicriul și de mormântul acela dintr'o strămtă vâlcea a insulei, care nu purtau nici o inscripție, nici un nume, pentru că Hudson Lowe nu autorizase să se înscrie singurul cuvânt cerut: Napoleon?

Ici git... point de nom, demandez à la terre... (Lamartine).

Vă mai reamintiți de oda lui Manzoni tradusă de Goethe, de versurile închinătoare Împăratului de prusianul Stägemann, de austriacul Zedlitz, de „Doi Grenadiri“ a lui Heine și de imprecăția aruncată de acesta din urmă Angliei: „Tie îți aparține marea, dar marea nu are destulă apă să spele rușinea pe care acest mort ilustru și-a lăsat-o ca moștenire, murind. Copiii Franței vor condamna groaznică ospitalitate a Bellerophonului și când cântecele lor vor răsună dincolo de strămoare, obrazurile tuturor englezilor cinstiți se vor acoperi de rușine. Și va veni o zi când acest cântec se va auzi și atunci nu va mai fi Anglia. Poporul orgoliului va fi prefăcut în praf. Și Sfânta Elena va fi Sf. Mormânt în care popoarele Orientului și ale Occidentului, vor veni în pelerinaj pe vase pavozate“...

Și vă mai aduceți aminte în 1840, când însăși un francez, ambasadorul Franței la Londra, Guizot, însărcinat de guvernul său cu prezentarea cererii de reînhumare a lui Napoleon, își permite să o socotească „absurdă“?

Și cum s'ar putea uita omenia engleză, care numai după câțiva ani dela moartea Împăratului, lăsa să se prefacă apartamentele lui și ale însoțitorilor lui în grajduri?

Da, în 1840 Franța îl căuta și îl cerea englezilor pe Napoleon ca să-l aducă pe malurile Seinei, acolo unde el dorise să se odihnească. Însă o sută de ani mai târziu, în 1940, Hitler oferă poporului francez înfrânt, sicriul Ducelui de Reichstadt.

Este o deosebire, sunt nuanțe care caracterizează gestul. Este mărinimiul omului Hitler și discernământul Führerului admirator al lui Napoleon, care vrea ca Franța să-și amintească de sfaturile pe care marele exilat le dicta pentru Ducele de Reichstadt, puține zile înainte de a muri: „...trebuie stabilite pretutindeni instituții care să asigure demnitatea omului și să facă să dispară urmele feudalității, care să desvolte germeii prosperității care dorm de veacuri, care să împartă tuturor ceea ce nu e azi decât apanajul unui număr mic. A reuni Europa în legături federative indisolubile, a propaga în toate părțile lumii astăzi barbare și inculte, binefacerile creștinismului și ale civilizației, acesta trebuie să fie scopul tuturor gândurilor fiului meu. Prejudecățile se risipesc, drumurile de comerț se înmulțesc. Nu mai e posibil unei nații să păstreze monopolul lor“.

Da, din ordinul Führerului, sicriul Ducelui de Reichstadt a fost depus alături de al tatălui său, a fost restituit acestei biete Franțe înfrântă, după ce a stat mai bine de o sută de ani în pământ german. Dar nu pentru romantismul unui gest. Ci pentru începutul unei reconstrucții morale și politice a Europei viitoare, împotriva unei Anglii care nu poate fi trezită din visurile ei de hegemonie, din imorala tendință de împilare a popoarelor și din veșnica sete de bogății, decât cu tunul și cu avionul.

Vor fi înțeles francezii oboșiți de civilizație și cultură, gestul simplu dar semnificativ al Führerului Hitler?

MIRCEA PETALA

Doriți să petreceți REVELIONUL plăcut?
Grăbiți-vă și rețineți mese la

Restaurantul „Ursu“

propr.: NICU CĂTĂNOIU
BRAȘOV, Str. Regele Mihai 28,
unde de Revelion o muzică excelentă
va distra Onorata clientelă

Bufet bine asortat, vinuri excelente, din diferite podgorii

Tombolă

și multe alte

surprize

In Anglia se simte o mare lipsă de aluminiu

Vasele dela bucătăriile militare vor fi înlocuite

Amsterdam, 1 (Rador). — Posturile engleze de radio au anunțat că toate vasele de aluminiu de care se folosesc bucătăriile de campanie ale armatei britanice vor fi înlocuite prin vase de alte metale. Aluminiul procurat astfel va fi folosit în industria aviației.

Federala Cooperativelor „Carpați“ Brașov

Urează onoratei sale
clientele, prietenilor
și cunoscuților

La mulți ani!

Concert de colinde la Satulung

Satulung, 1. — Duminecă, 22 Dec. a avut loc în sala festivă a gimnaziului comercial din Satulung un concert de colinde organizat de corul legionar al plasei Săcele.

Programul a fost executat în cadrul unei ședințe de cuib, sub comanda d-lui Moise Părpălea, ajutor șef de plasă.

După deschiderea ședinței și apelul legionarilor căzuți pentru credința legionară, a vorbit părintele S. Garcea, despre Nașterea Mântuitorului.

Corul a fost dirijat de d. inv. director Nic. Boicea din Satulung. S'au executat următoarele bucăți: „Bună dimineața la Moș Ajun“, „Zorile Dalbe“, „Astăzi s'a

născut Hristos“, „Iisus“, solo de d. V. Panaitescu. „Școală Gazdă“, „Florile Dalbe“, apoi cântecele legionare „Ardealul tânăr legionar“, „Ștefan Vodă“ și „Înnul legionarilor căzuți“.

Din cor au făcut parte d-nii Dr. I. Tuțica, primarul comunei Cernatu, M. Butu, T. Ciocca, Ioan și Vasile Clineiu, I. Chirică, Drângă, Neagoc Munteanu, Radu Ghia etc.

Au fost prezente domniile Neculescu, dir. gimnaziului, pr. V. Marin, familia Dobros, fam. inv. Drăgulescu, ing. Bratosin, d-na ing. Teodosiu, inv. Pană, inv. Savan, etc. precum și numeroși săteni.

Gazeta Transilvaniei

dorește tuturor cetitorilor
și colaboratorilor săi

An nou fericit!

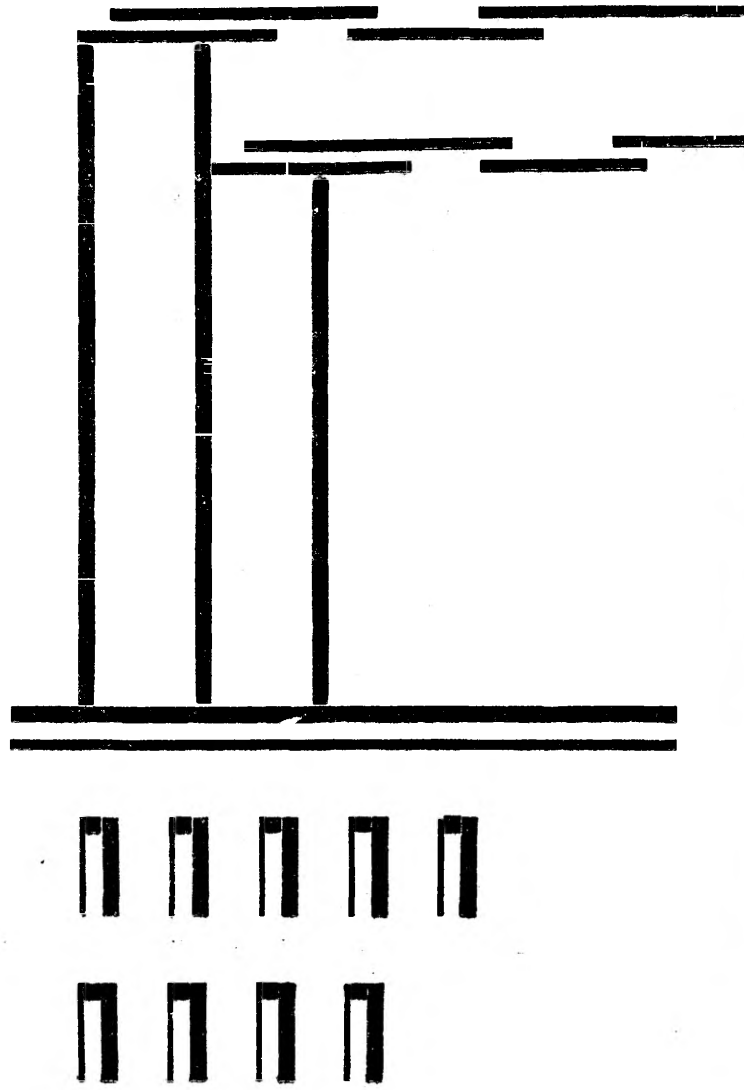
Luăți masa la

Cantina Ajutorului Legionar

din Str. Hirscher Nr. 3

Serviciu ireproșabil

prețuri reduse

Fabrica

BCU Cluj / Central University Library Cluj

de Zahăr Boud

Județul Brașov

Vulpea și cămila

O fabulă de ANTOANETA ANTEMIR

Cămila, mult geloasă, văzând un țap odată
Cu coarnele cum bate, de căni încunjurat,
A început în sine o blestema pe soartă
Zicând: ce ticăloasă parte eu am luat!
Un trup frumos și mare să fie fără coarne,
Să nu am eu o armă ca slava să-mi lăfesc,
Ca dușmanii mei lesne în praf să se răstoarne!
Geloșii felurite de pricină născocesc
Când vor să tot cârtească. Așa se tânguia
Cămila mergând tristă, cu capu 'n jos plecat,
Dar o vicleană vulpe ce 'n drum ea 'ntâlnește
Impărtășire multă la soartă-i a luat:
— Cunosc, răspunde vulpea, că mare ai cuvânt,
Dar eu am mijloc sigur ca să te fac cornuță:
Colo 'n pădurea cea un loc e în pământ,
De drum nu prea departe, îl vei afla sub țare;
Se cheamă vizuină: la ea oricine-a mers
Și capul său plecându-și a stat păzind răbdare.
Fără de prelungire cu coarne s'a ales,
Precum berbecii, boii și tapiudau dobadă.
Această sfătuire cămilei a plăcut:
Ea nici gândea ca leul în vizuină să șadă.
Dar cine câtă coadă, la minte e cam scurt.
Cămila iute-aleargă cu mare bucurie,
Găsește aceea bortă sub niște frasini vechi
Și capul își așază îndată 'n vizuină,
Iar leul cu cruzime o prinde de urechi.
Ea trage, el nu lasă pân' ce 'n sfârșit scăpând
Acasă se întoarce, urechile lăsând.
O iubitori de slavă! Pe voi v'am arătat,
Ființă de cămilă spre laudă v'am dat.
Cunoașteți că acela ce fala tot dorește,
Cu râsul și ocara ades se pomenește.

Restaurantul, Berăria C a s i n o

RADU I. NEAMȚU

BRAȘOV: Piața Liberă 27

Urează tuturor prietenilor, cunoscuților și On. sale c'ientele,

„Anul Nou cu bine și noroc“!

Pen'ru Reve ion rețineți mese prin telefon 2902

Cele mai frumoase
cadouri

sticlărie, porțelan, bibelouri,
marlă străină de cea mai bună
calitate

la magazinul

M. Fischer

Str. Regele Carol I. 29

Te. 10-17

Prăvălie românească!

Citiți și răspândiți Gazeta Transilvaniei

Pagini din trecut

Petru Maior și origina latină a Ardealului Românesc

Cetind „Istoria pentru începutul Romanilor în Dacia”, ne dăm seama de actualitatea operei lui Petru Maior și vedem că acum, mai mult decât oricând, ea trebuie să fie recitată de toți Români!

Iată cum ne lămură Petru Maior, în „Cuvânt înainte”, ce l-a îndemnat să scrie această istorie:

„Sburdarea așa nedumerită în mulți din cei străini scriitori este de a veni cu condeiul asupra Românilor strănepoși Românilor celor vechi orice le șoptește lor spiritul acela care mai de mult spre aceea îi întărâta pe barbari ca pe Romani sau ca pe domnii lor să-i urască sau lor, ca re vitejilor biruitoari a toată lumea să le pizmuiască... cât și când fără de nici o dovadă iscodesc ceva, sau și minciuni dovedite spun asupra Românilor, însă socotesc că lumea toată e datoare să creadă nălucirile lor; ba de o bucată de timp, precum măgar pre măgar scarpină, așa unii dela alții împrumutând defăimările fără de nicio cercare a adevărului, din nou le dau la țipar; și cu cât Români mai adânc tac, nimic răspunzând nedreptăților defăimătoare, cu atât ei mai vârtos se îndeamnă pe Români a-i micșora și cu volnicie a-i batjocori.

— „Cugetul meu este, nu întreaga istoria Românilor a o țese, fără cele ce mai vârtos se țin de începutul lor în Dacia, din vechii scriitori pentru aceea a le însemna, ca văzând Români din ce viață strălucită sănt prășiți, toți să se îndemne strămoșilor lor întru omenie și bună cuvântă a le urma; și presiune din toate puterile sufletului să deplinească, după cum dela buna mamă firea a împărtășit talent bun, așa toți să se facă cetățeni patriei folositori.”

În „Istoria” sa, Maior scrie între altele: „Și mărturiile prea vechi încă putem să

aducem spre aceasta.

„Românii aceia trimiși de Impăratul Traian în Dacia ca să stăpânească satele și orașele, cuprinsă Dacia toată de la Tisa încoace prin Banat până la Dunăre, Ardealul, Țara Muntenească și Moldova până în Nistru și până la Marea Neagră.

Dela acești ai Daciei stăpânitori Romani este cel mult neam, care pre limba sa se cheamă Români, adică Romani, iară limbile slavonești le zic Vlași și grecii Vlași, de unde latinește acum se numesc Valahi.”

Adică strămoșii Românilor după stingerea Dachilor, dela anul Domnului 105, au ținut și au stăpânit Dacia și Români nu numai cei din coace de Dunăre ci și cei dincolo sunt Români adevărați din Romani adevărați.”

„TOCMA FĂRĂ CREZAMANT LUCRU ESTE CA TOȚI ROMÂNII ÎN ZILELE LUI AURELIAN SĂ FI ESIT DIN DACHIA PESTE DUNĂRE ÎN MISIA”.

Voitorii de rău Românilor, din cuvintele scriitorilor cele de mai sus citate, vreau a culege că în zilele lui Aurelian toți Români au eșit din Dacia și Români cei ce sânt acum dincoace de Dunăre, nu din Romani în zilele lui Aurelian rămași în Dacia, sânt prășiți, ci din cei ce după Aurelian între alte veacuri târziu de preste Dunăre au venit aici în Dacia.”

„Care a lor din pismă născută părere a fi răsufletă întru acest chip adverim”.

„Deci, dacă în zilele lui Adrian, nu multă vreme după ce descălecase Români în Dacia, cu neputință fu a-i mișca pre Romani, măcar că barbarii le sta în spate, din lăcașurile întru care era întemniați în Dacia, a-i scoate de acolo și a-i așeza aicea; cu cât mai cu neputință era pre Romani căsa și a-i scoate din Dacia

și a-i așeza aiurea în zilele lui Aurelian?”

„Întru atâta amar de vreme câtă cursă dela anul Domnului 195, care e anul descăleării Romanilor din Dacia, până către anul 274 în carele zic că se întâmplă trecerea Romanilor din Dacia peste Dunăre și așezarea lor în Misia, cât s'au fost înmulțit Români țărani, dintru aceea nemărginită multime, care fu trimisă de Traian în Dacia!”

„Ba încă și cu alte colonii nouă s'au fost mai adaos cele vechi, cum însemnă ră mai sus. Singură această dovadă fără de cele de mai jos voi aduce destul de limpede arată, că nu toți Romani au trecut din Dacia preste Dunăre ca să se așeze în mijlocul Misiei”.

„Partea cea mai mare a Românilor n'a eșit din Dacia preste Dunăre”.

„Mai la 200 de ani trecuse de când Romani prin Impăratul Traian trimiși, erau așezați în Dacia, țară desfătă și ținău grasele lor moșii. De unde cei de pe timpul împăratului Aurelian în Dacia moșieri Romani de obște toți afară de coloniile cele nouă, erau născuți și crescuți în Dacia. Da și părinții lor, ba și moșii lor acolo văzuse întâi lumina lumii acesteia”.

„Deci a Romanilor acestora măcar că strămoșii lor cei dintâi venise din Italia patria lor era Dacia. Și cine e atât nesimțitoriu, carele să nu știe, că tuturor oamenilor atâta le este dulce și vrută patria întru care sânt născuți și crescuți; și unde oasele părinților și ale moșilor lor celor răposăți odihnesc, cât tocmai de ar fi și slabă țara și cu multe necazuri ar avea a se lupta într'ansa, puțin se află cari să se plece a-și lăsa patria de nu cumva cu grea poruncă și neapărată silă îi scot dintr'ansa”.

„Înbold firese este acesta carele deșteaptă pre oameni a-și iubi patria lor, și bucură și rămâne într'ansa precum și Ovidiu cântă”.

„Iar poruncă și silă dela împăratul Aurelian să fi fost, ca Romani toți sau cea mai mare parte să iasă din Dacia și să treacă peste Dunăre în Misia, precum și aceea ca vreo gintă barbară pe aceea inadins să-i fi îmbulzit și să-i fi strătorat a păși afară din patria lor, neci într'un istoric nu se cetește”.

„Că neci nu potea să dea Aurelian o poruncă ca aceea, de vreme ce tocmai cu

neputință era atâta multime să treacă din Dacia preste Dunăre și să se așeze în milocul Misiei”.

„Atâta e de adevărat lucrul acesta, că neci între protivnici carii pismuse Românilor strălucirea vitei și vechime necurmatei moștenirii lor în Dacia, nici unul nu se află carele să cuteze a zice, că sau porunca de la Aurelian sau strămutarea de la vreo limbă barbară să fi fost ca toți Români sau partea cea mai mare a lor să iasă din Dacia”.

În paragraful următor, Petru Maior răspunde lui Engel punct cu punct, la falsele lui afirmații, dovedind că cea mai mare parte dintre Romani au continuat să rămână în Dacia, unde își aveau agoniseala de-o viață întreagă, unde mușii și codrii le erau adăposturi în vremea năvălirilor.

Apoi povestește viața acestor Romani până târziu la năvălirea Ungurilor și așezarea lor în Panonia, izgonind pe Români, cari avca până acolo pământuri de pășune pentru vitele lor.

În ultima parte vorbește de descălecare Ungurilor în Ardeal, de luptele lor cu Români spre a le smulge bucată cu bucată din țara lor și a se face ei stăpâni pe nedrept pe vechiul pământ românesc al Ardealului.

Apă de colonie

Dudă parfum

Aparate fotografice

găsiți la

Drogueria

C. H. Neustädter

BRAȘOV

Str. Regele Carol 14

Insemnările unui reporter american

VIZITAȚI:

Magazinele de coloniale

din
Strada Gl Tr Moșoiu 67
Strada Piața Prundului
Cartierul C F R

Depozitul de vinuri

de
Nicorești, Cofnari, Odebești, Valea Că ugăroască

Depozitul de lemne de foc

Tăiate și transportate la domiciliu

Depozitul de sare

Depozitul de bumbac și mașini agricole

Brutăria

Federalei Coop. Carpați

Intrepozitele „Albina“ Telefon 1423

Prețuri reduse și mărfuri de calitate superioară

Bătălia Ajutorului Legionar în comuna Baciu

Baciu, 1. — Duminecă în 22 Dec. s'a dat în Săcele cea dintâi bătălie legionară pentru Ajutorul Legionar.

Biruința a fost deplină. Mai jos vorbesc cifrele. Câte 3—4 echipe de legionari au alergat timp de câteva ore cu hărnicia albinelor, strângând daruri benevole pentru Ajutorul Legionar. S'au adunat următoarele sume:

Din comuna Baciu	Lei 22.206
„ „ Turcheș	„ 34.391
„ „ Cernatu	„ 38.890
„ „ Satulung	„ 53.438
„ „ Târlungeni	„ 16.750
„ „ Purcăreni	„ 10.270
„ „ Zizin	„ 2.950
„ „ Cărpiniș	„ 2.070

Colecta d-lui ing. Becherescu, șeful plasei, dela autorități (primării) Lei 72.000

Dela concertul legionar de corale 5355

Totalul sumelor Lei 236.538

In afară de sumele de mai sus, s'au adunat cantități însemnate de alimente și îmbrăcăminte.

Din însărcinarea d-lui ing. Traian Becherescu, șeful plasei Săcele, conducerea bătăliei Ajutorului Legionar a avut-o ca-

maradul V. Panaiteșcu, casierul comunei Turcheș.

Rezultatul bătăliei a întrecut toate așteptările. Din darurile de mai sus, s'au repartizat pentru ajutorarea celor lipsiți pe comune, astfel:

Comunei Baciu	Lei 50.000
Comunei Turcheș	„ 30.000
Comunei Cernatu	„ 30.000
Comunei Satulung	Lei 60.000
Celorlalte comune	„ 60.000
Familiei eroului legionar Nic. Niculicea din Târlungeni	Lei 5.000
Total	Lei 215.000

Sumele au fost împărțite celor lipsiți în Ajunul Crăciunului, la sediile legionare, într'un cadru solemn. In afară de aceste sume, s'au mai împărțit lemne de foc și alte ajutoare din partea primăriilor. Niciodată, de sărbători, nu s'au mai dat ajutoare atât de însemnate celor lipsiți. Succesul Ajutorului Legionar la Săcele a sădit multă alinare în sufletele necăjite și mulțumire pentru toți.

Una din poruncile Căpitanului. „Ajutați frațele căzut în nenorocire, nu-l lăsa!”, a fost dusă la îndeplinire.

Pr. V. MARIN

0 noapte „liniștită” la Londra
Pe urma violențelor bombardamente germane

Marele ziar american „Collier's Weekly” desvâlne într'un articol al corespondentului său *Quentin Reynolds*, voalul secretului „nopților liniștite” la Londra, despre care vorbește propaganda engleză.

— „Sirenele au început să dea alarma și jurnalistul american a început să se înghesue la intrarea unei stațiuni de tramvaiu subteran. Bărbați și femei formează mulțimea. Majoritatea sunt însă bărbați, căci femeile și copiii au ocupat stațiunea încă din orele timpurii de după amiază. Poarta de grații a stațiunii a fost închisă și pusă sub paza a doi polițiști. In acest moment a început să răsună sgomotul puternic al motoarelor de avion. Sgomotul lor se amestecă cu detunăturile bateriilor antiaeriene. Oamenii așteaptă încă în fața stațiunii. Sunt peste o mie, cei cari n'au fost lăsați să intre. In apropiere cade deodată o bombă și polițistul cu fața îngrijorată și ochii olosiți, deschide poarta stațiunii. Totul se împinge spre interior. Și jurnalistul american trece o stațiune mai departe. Peste tot pe peroane corpuri desfigurate, adormite la întâmplare. Deoarece tramvaiul nu circulă mai departe — este ora 22 — ziaristul iese în stradă. Orașul este complet gol. Schijele granatelor cad pe acoperișurile caselor. De partea dreaptă și stângă a străzilor sunt construite adăposturi din cărămidă. Aceste adăposturi ies câțiva centimetri deasupra străzilor. Guvernul le-a construit într'un număr mai mare, dar în acest moment nu le folosește nimeni. Cu mare greutate se poate merge mai departe. Într'o mică căruciumă, care este totodată și intrarea într'un adăpost public, trei bărbați joacă cărți.

„stilită”. „Ce-i oare atât de liniștit în această noapte? — se întreabă Americanul. „Ah! Da, numai două incendii”, răspunde redactorul. Americanul privește din nou pe acest redactor și pleacă. Redactorul părea a fi insultat. Fața lui avea un aspect chinuit, adăogă reporterul american în darea lui de seamă.

LA „DORCHESTER HOTEL”

Drumul îl duce mai departe, într'o regiune cu adevărat liniștită, spre hotelul „Savoy”, unde de fapt, totul este aranjat foarte comod pentru oaspeți și spre un alt hotel, pe care jurnalistul nu-l numește, dar este probabil „Dorchester Hotel”. unde este și mai mare comoditate. Băntură oricâtă poftesti, zi și noapte doctor la dispoziție, servitorii bine instruiți pentru a da primul ajutor. Hotelul posedă și o mică sală de operațiuni: surorile de caritate se îngrijesc de copiii oaspeților. In acest hotel — scrie jurnalistul american — locuiește *Diana Cooper*, împreună cu *Mr. Duff Cooper*. Alături de compartimentul lui *Duff Cooper* au fost cândva băile turcești pentru doamne. Și în aceste băi, adaptate corespunzător, s'a instalat lordul *Halifax* cu diferite alte personalități din anturajul său. In „băi” este într'adevăr o liniste desăvârșită. Acolo se poate obține oricând o mâncare caldă și o oarecare comoditate — scrie reporterul american. De aici pornesc ordinele care a doua zi apar în fruntea ziarului „Daily Express”, anunțând: „Londra a petrecut o noapte liniștită”.

— Ce noapte?!...

IN CARTIERUL PRESEI ZILNICE

Jurnalistul pleacă mai departe, până în cartierul presei zilnice din Fleet Street. Acolo îl primesc alte fețe nedormite. Funcționarii și redactorii, pentru scoaterea ultimei ediții au lucrat la mesele din adăpost. Un redactor ține în mână ultima ediție a lui „Daily Express” și citește titlurile: „Londra are o noapte lini-

Mulți dintre colaboratorii noștri, ale căror articole nu au apărut încă în ziar, ne întreabă des de soarta lor.

Le facem cunoscut că primim în fiecare zi foarte mult material de publicat, pe care-l încreștăm în ziar în ordinea primirii. Ii rugăm deci pe toți să fie cu răbdare.

Toate articolele bune vor fi publicate. REDACȚIA

Vizitați

Restaurantul-Hotel

Coroana

Proprietar: **Victor Bug**

Brașov, Str. Regele Carol 62

...ȘI IN ANUL ACESTA

De sfintele sărbători

Vizitați cu același veche încredere

Casa Ciorapilor

BRAȘOV, Strada Regele Carol I. No. 42

Magazin românesc!

Mica publicitate

De vânzare acordeon marca Hohner, Iango V, trei registre. Adresa: Foto Mișoș, Calea Victoriei 20.

De închiriat 5 camere, bucatărie, baie etc., în Str. Avram Iancu Nr. 43 și 4 camere, bucatărie, baie etc., în Str. Crucii Nr. 44. Informații în Calea Victoriei Nr. 53. Telefon 3153. 215 3—6

De închiriat o prăvălie în poziție bună și locuință în Satulung. Informațiuni la ziar. 423 3—3

Se caută curățitoare de încredere pentru birouri. Brașov, Str. Smărdan (Brutarilor) Nr. 5. 456

Angajez imediat femei la toate, hîmă bucatărească, salar bun. Str. Roth 2.

Se caută urgent, de ocazie, un masinut de gătit pentru cantină, lungimea 1—1,2 m., lățimea 70—80 cm., de preferință cu cazan pentru apă caldă și frigătoare. Adresa la Școala Popazu, Str. Segura No. 2.

„Europa fără Anglia”

Editura Orbis din Praga a publicat zilele acestea, în colecția bibliotecii politice „Pe marginea nouilor vremuri”, o broșură intitulată „Europa fără Anglia”. Cititorul găsește în această broșură două păreri foarte interesante. Păreră generalului englez Fuller despre problema Europei, reprezintă o lectură foarte interesantă și instructivă. Soldat trup și suflet, care s'a distins în războiul mondial și iare după război în zadar a propagat nevoia unei reorganizări a armatei engleze, ne vorbește ca un gânditor politic și ne oferă o privire generală a istoriei europene de două mii de ani, ca să ne explice trecutul apropiat și să motiveze concluziile lui. „A fi sau a nu fi?” el o vede ca o chestiune a forței, respectiv a slăbiciunii. În „pierderea de forțe vitale”, Fuller vede cauza căderii vechei Rome. Istoria se repetă, deși fără sclavie — scrie autorul — și menționează că Imperiul Britanic, începând din anul 1918, fără îndoială, a intrat în perioada descompunerii. Se va repeta oare și aici istoria?

ANALIZA TRECUTULUI

Ca să răspundă la această întrebare, Fuller analizează trecutul. În vechea Romă soldatul înlocuia pe politician și după politica venea „homo oeconomicus”. Din această Romă în decadentă începuse să crească creștinismul ca formă vitală, clădită pe credința în Dumnezeu și respectul între oameni. Evreii risipiți în lumea creștină n'au primit niciodată legile creștinii ale onoarei și au reușit ca creștinismul să fie tot mai mult fărâmițat de politica de speculă, care pe la mijlocul secolului al 14-lea a fost legalizată în Anglia de Eduard al VII-lea. Acesta a fost începutul capitalismului în forme moderne.

În Anglia, la fel ca și în Romă, cândva a învins „homo oeconomicus”. Aurul Indiei cucerite a înlesnit progresul economic englezesc. Cauza principală a revoluției franceze a fost marea îndatorire mondială.

RAZBOAIELE LUI NAPOLEON

Războaiele lui Napoleon au fost lupta împotriva îndatoririlor. Napoleon lupta împotriva aurului englezesc, prin sistemul lui continental el vroia să scutească Europa de sistemul englezesc al împrumuturilor și datorțiilor. Victoria puterilor capitaliste a aruncat Apusul în prăpastia din anul 1914, căci după căderea lui Napoleon, finanțele internaționale au devenit dictatorul națiunilor, iar bursa, după cum a spus Moltke, ajunsese să aibă o asemenea influență, încât putea să trimită armatele în luptă ca să-i apere interesele. Tinta păcii dela Versailles a fost de asemenea instaurarea hegemoniei financiare. Germania fusese distrusă economic. Dar o reacțiune începuse să ia naștere împotriva acestei acumulări de

capitaluri și a dominației pluto-demagogice din Anglia, Franța și Statele Unite ale Americii de Nord. Mussolini prin fascismul lui a dat lumii deviza împotriva acestor încercări, iar în Germania a venit la conducere Adolf Hitler, care, după cum declară Fuller, a fost focarul acelui spirit de întinerire care mocnea de peste zece ani de zile în inima fiecărui german. Războiul puterilor capitaliste împotriva Germaniei este un război care urmărește să asigure sistemul de speculă în toată murdăria lui.

POLITICA ENGLEZA

Ceeace spune italianul Scarfoglio despre necesitatea unei uniuni continentale este o complectare direct organică a părerilor lui Fuller. Liberalismul în politica internațională a fost numai rețeaua aruncată peste popoarele europene pentru ca Anglia să-și asigure: dominațiunea ei. Ca să înlocuiască liberalismul demodat, Anglia a sprijinit pe continentul european, socialismul internațional a doua. Acesta a fost distrus de sistemul dela Versailles. Epoca actuală înseamnă un refuz a tot ceea ce împiedică o viață independentă a Europei ca un întreg. Se refuză atitudinea Angliei, voința Angliei. Acest refuz s'a întâlnit cu o aprobare activă sau pasivă a întregului continent european, ceea ce dovedește că a fost vorba de o necesitate continentală. Dacă se reprimă orice conflict între interesele continentale, se va crea un continent fără Anglia, deoarece dominațiunea engleză din Europa se sprijinea numai pe neînțelegerile dintre interesele individuale ale statelor europene”.

ABONAMENTE:

Pentru țărani 200 Lei anual
Pentru intelectuali (editura Centrală de Brașov) 500 Lei „
Industrii 1000 Lei „
Abonam. de sprijin 2000 Lei „

Abonamentele și orice inserări sau publicațiuni se trimit pe adresa: Administrația „Gazeta Transilvaniei” Calea Victoriei 33, Brașov.

**Dați pentru
„Măscălașul Legionar”**

Fierărie și articole tehnice, unelte pentru meseriași și articole de menaj, materiale de construcție la firma:

IOAN G. TIBERIU
BRAȘOV

Str. Regele Carol I. 37
Telefon 28 29 și 28 30

PUIU AUREL

Depozit de cherestea și materiale de construcție

Brașov - Str. Traian Moșoiu 62

Urează clienților săi, prietenilor și cunoscuților

AN NOU FERICIT!

Magazinu' de încălțăminte

IOAN RADU

Str. Regele Carol I. No. 3

(în fostul local Carmen)

Urează onoratei sale clientele și cunoscuților

La Mulți Ani!

Știri din județul Făgăraș

Conferință preoțească

Șercaia, 1. — Preoțimea română unită din vicariatul Făgărașului, s'a întrunit într-o conferință preoțească, având ca președinte pe Rev. Domn Moise Brumboiu, vicarul Făgărașului, iar ca secretar de sedințe pe p. Valeriu Crișan, v. protopop on. din Șercaia.

La ora 8 dim. s'a servit o sf. liturghie în biserica „Brâncoveanu” și un paras-tas pentru preoții morți în sem. I al anului 1940.

La ora 9 dim., la școala primară de stat Nr. 2, p. Ghedeon Socol din Berivoi Mari a ținut o lecție de cateheză, tratând despre semnele adevăratei Biserici a lui Isus Hristos. Lecția o fost declarată de bine reușită.

La ora 10, în sala culturală a bisericii gr. cat. s'a deschis sinodul. P. vicar a salutat cu toată dragostea frățească pe preoții refugiați sau expulzați din teritoriul Ardealului cedat și anume pe p. Gheorghe Ivan, fost protopop în Odorheiu, numit acum ca ajutor la Făgăraș I, Eugen Arieșan, fost protopop în Gheorgheni, numit la Făgăraș II, Gavrilă Colceriu din Voșlăbeni, numit la Mărgineni, Vasile Blaga la Toarcla, Gheorghe Boeriu la Dridif, Teodor Cândea la Sărata, Victor Câmpean din Suseni la Arpașul de sus, Coriolan Ciobanu, fost profesor de religie la Școala normală confesională din Gherla, numit catehet la Făgăraș și Octavian Friciu capt. preot în garnizoana Făgăraș. Au plecat din vicariat preoții: Ioan Mișcoiu dela Sebeș, Vasile Băcilă dela Toarcla, Aron Milea dela Arpașul de sus și Mircea Todericiu dela Făgăraș II. P. vicar a arătat stările triste de azi, în urma pierderii unor provincii românești și nădejdea într'un viitor mai bun, având întotdeauna poporul român încredere în Dumnezeu.

P. Virgil Negrea din Cârța-Oltului a conferențiat despre pregătirea religioasă a mirilor în vederea căsătoriei.

S'a decis să se facă unele colecte pentru ajutorarea fraților noștri români refugiați din Basarabia, Bucovina și Ardeal; se vor vota deasemenea sume de bani și din banii bisericilor, iar preoții au oferit spre acest scop salariul lor pe o zi.

În forul matrimonial de I instanță au fost aleși ca membri ordinari preoții: Ioan Oniga dela Vad și Aurel Brumboiu dela Răușor, iar ca supleanți: Victor Pop David dela Porumbacul de jos, Gheorghe Rusu dela Ileni și Dumitru Sălăgeanu dela Copăcel.

S'au discutat apoi diferite chestiuni de ordin administrativ bisericesc.

Preoții au mers apoi cu toții în biserica „Brâncoveanu”, unde s'au mărturisit și astfel reculeși sufletește au plecat pe la casele lor.

FOC

Locitorului Zaharia Strâmbu, din Sinca Veche, i-a ars în întregime șura și grajdul. Focul s'a iscat din neglijența unor copii. Pagubele sunt evaluate la suma de 200 mii lei.

Cazul se anchetază de șeful de post din Sinca Veche și de plutonierul Titus Luică, dela secția Șercaia, care întâmplător se afla atunci în comună.

Măsuri luate împotriva fascistilor englezi

Stockholm, 31 (Ceps). — După cum se comunică din Londra, secretarul de stat al internelor a anunțat în Camera Comunelor că sunt închiși circa 700 de membri ai Partidului fascist englez. Altele 300 de persoane sunt deasemenea închise, pentru motivul de a fi încercat acte de sabotaj împotriva guvernului.

Arma cea mai puternică a indienilor: greva foamei

Roma, 31 (Ceps). — Conform stărilor zărilor din Roma, a fost pus în libertate cu mult înainte de expirarea pedepsei, fostul președinte al Congresului Indian și unul din cei mai de seamă politicieni ai Indiei, Subhas Chandria Bose. Bose a început în închisoare greva foamei. Englezii, ca să împiedice eventuala moarte a lui Bose din cauza foamei, l-au pus în libertate după câteva săptămâni de închisoare. După eliberarea lui, Bose a aflat din nou că este pus sub urmărirea pentru discursuri și atacuri jignitoare prin presa indiană la adresa englezilor.

Efec'e pierdu e în timpul refugiului din Ardeal

Primum spre publicare următoarele:
S'au pierdut 5 lazi cu icoane, cărți bisericesti și candelă, un dulap cu stofe pentru haine călugărești, opt scaune, 18 somiere, 6 paturi albe, toate evacuate din Cluj în ultimele zile ale retragerii. Pe lazi scria: „Mănăstirea Sfânta Elisabeta”. Cine știe ceva despre aceste lucruri este rugat să înștiințeze pe maica Starița Cornelia, str. Andrei Șaguna Nr. 12, Sibiu.

datoria fiecărui bun român este de a abona și sprijini cea mai veche gazetă românească

GAZETA TRANSILVANIEI

Crâmpee din istoria Ardealului

In casa doctorului Valeriu Branisce 12 ani dela moartea lui

Intr-o minunată zi de primăvară târzie, mi-a fost dat să pătrund în biblioteca decedatului gazetar și luptător ardelean, dr. Valeriu Branisce, din Brașov, unde locuiește văduva dispărutului, luptător neînfricat pentru drepturile neamului său ȋropsit, în vechea Ungarie. Cu un gest larg, una din fiicele marelui înaintaș, mă invită să intru. Pătrund ca într'un sanctuar, închinându-mă. Eram conștient, că mă găsesc într'un lăcaș sfânt, al unui mucenic. Vocea amfitrioanei lua forme neauzite când îmi descria, în cuvinte simple dar mișcătoare, cum ilustrul ei părinte concepușe planul dulapului din bibliotecă și cum își strânsese operă de operă, sau cum turna din peana sa ageră, opere neîntrecute. Cu piositate, arunc privirile peste operele ce astăzi aproape că nu se mai găsesc. Din explicațiunile asupra diferitelor tablouri de strămoși și membri de familie, care acoperă pereții, cași din întreaga convorbire, desprind faptul că printre manuscrisele răposatului, plecat pe calea fără de întoarcere prea de timpuriu, se găsesc scrisori de ale lui Eminescu, Titu Maiorescu și ale altor conducători de-ai românismului de pretutindeni pe teren spiritual, politic, etc.

Pe unul din pereți, stă dârz într'un tablou minunat marele ctitor de țară, Regele Carol I, pe care dr. Val. Branisce îl venerase mult; apoi fotografia apărătorilor din Procesul Memorandului, printre care se zărește distinct statura tinerețului dr. Val. Branisce. Simt, cum duhul marelui dispărut plutește prin încăperea bibliotecii sale. Fiica deschide ușa dulapului: pare că oficiază un serviciu divin. Sbciumat, părăsesc încăperile sfințite, care închid între pereții lor cărțile și duhul marelui bărbat, al cărui nume stă scris cu literă de aur în cartea istoriei Ardealului.

Cine vrea să cunoască istoria adevărată a românismului transilvănean din ultimele trei decade dinaintea războiului mon-

dial, trebuie să studieze neapărat și cu deamănuntul manuscrisele dispărutului. Măreț, gigantic se ridică figura sculptată din stâncă, cremene, peste veacuri, a blândului dr. Valeriu Branisce. Soarta voise, ca să-și închidă ochii în primii ani după Unirea cea mare, după unirea politică. S'a înălțat peste piticii hrăpăreți, care credeau că pot face istorie, dar care nu au fost altceva decât slujitorii răului. Noblețea acestui caracter desăvârșit nu s'a putut întina în noroiul fărâdelegilor unui veleat ce rămâne ca o pată rușinoasă în veac.

CĂTEVA NOTE BIOGRAFICE

Fiul lui Moise Branisce (1834—1891), un bărbat cu vastă știință juridică, și al Mariei, născ. Vlad, care s'au străduit, nu în zadar, să dea copiilor lor, Valeriu și Victor, o frumoasă educație cărturărească și naționalistă, a intrat de timpuriu în vâltoarea luptei dârze, dusă de patrioții români transilvăneni împotriva stăpânirii străine. Nici o clipă din viața sa, până la moartea prea timpurie, steagul falnicului luptător nu s'a plecat înaintea dușmanilor noștri milenari. În toamna anului 1883 Valeriu Branisce, la vârsta fragedă de 15 ani, a scris bătrânului conducător al „Observatorului” sibian, Gheorghe Barițiu, că vrea să se facă „redactor”. După absolvirea strălucită a liceului maghiar din Sibiu, Valeriu s'a înscris, cum era obiceiul pe acele vremuri, la Facultatea de filosofie din Budapesta. Dascăli i-au fost Alexandru Roman și Zsolt Beöthy. Ca student, a luat parte la luptele memorabile, duse de istorica societate academică „Petru Maior”. Aici se leagă prietenia nedes-părțită și pe viață cu tânărul Virgil Onițiu, cumnatul său de mai târziu, și dănsul un talentat scriitor și erudit dascăl. La 2 Iunie 1891 se promovează doctor în filosofie, cu teza „Andrei Mureșianu”. Este angajat de îndată profesor de limba română și maghiară la vechiul gimnaziu gr. ort. român din Brașov. În scurtă pre-

me se face iubit de colegi, prețuit de ceilalți luptători naționaliști din tabăra Românilor.

Nu trecu un an dela preluarea catedrei și dr. Val. Branisce acceptă chemarea telegrafică a d-rului Ioan Rațiu. Pentru un articol, publicat în „Tribuna” lui Slavici din Sibiu, întreaga redacție, începând cu directorul și terminând cu corectorul, este aruncată în închisoare, de tribunalul juraților din Cluj.

Așa își începe dr. Val. Branisce cariera sa de gazetar. Visul copilului de 15 ani: prea să ajung „redactor”, se împlinise. De aci înainte peana sa n'a mai avut nici o clipă de odihnă. Trece dela gazetă la gazetă, după cum poruncesc vremurile. La „Dreptatea” din Timișoara, apoi din nou la „Tribuna” din Sibiu; mai pe urmă la „Patria” cernăuțeană și din nou la „Gazeta Transilvaniei” și „Telegraful Român”. În fine, își găsește stabilitate la „Drapelul” din Lugoj. Oriunde trece ca ziarist, este mult apreciat, iubit, stimat, pentru că avea sloba și puterea de pătrundere a bătrânului Gheorghe Barițiu. Preceptul bătrânesc al lui Barițiu a fost: „Când scrii să ai legea în față și jandar-mul cu pene de cocoș înapoia tal”. I-a urmat cu dărzenie și într'un singur an de 23 de ori a apărut în 74 procese de presă în fața tribunalului cu juri din Timișoara. Sentința nedreaptă îl aruncă pe doi ani în temniță. Avea atunci 26 de ani!

În anul 1917, dr. Val. Branisce a avut curajul extraordinar să nu semneze faimoasa declarație de fidelitate, semnată de 182 intelectuali români, între care au figurat nume ca dr. Teodor Mihali, președintele clubului parlamentar român din Budapesta, arhiepiscopii Vasile Mangra din Sibiu și Mihalyi din Blaj, episcopii dr. Miron Cristea din Caransebeș și dr. Vasile Hossu din Gherla, spre a pomeni numai pe cei morți. Pentru această „crimă de înaltă trădare” a fost aruncat, pentru ultima oară, în temnița din Seghedin. Întră la 3/16 Faur 1918, spre a o părăsi, la 1 Oct. 1918, greu bolnav.

Transilvean de origine, dr. Val. Branisce și-a găsit în Banat a doua patrie. Alături de ceilalți naționaliști, ca dr. C. Diconovitch, Alexandru Mocsonyi, Coriolan Bre-diceanu, dr. George Dobrin și alții, s'a așezat în rândul întâi al luptătorilor pentru drepturile sfinte ale nației sale. Ti-

tlurile gazetelor sale — „Dreptatea” și „Drapelul” — sunt tot atâtea lozinci ale acestui minunat bărbat politic.

În politică nu a căutat satisfacții personale, îmbogățiri nemeritate. Prin „politică” a înțeles câmpul de luptă neîncetată al idealistului, pentru a asigura neamului său drepturile vitale, care i-au fost știrbite de vrăjmașul nostru de totdeauna. Politica militantă nu i-a dat nici măcar puțința unui trai tihnit și modest. În Ungaria veche, stăpânirea mașteră l-a exclus din parlament; regimul odios din România „democratică” a crezut de cuviință să pășească pe acelaș plan: pentru d-rul Valeriu Branisce, care a reorganizat înnoțământul public românesc din Transilvania după războiu, începând cu deschiderea Universității clujene, astăzi în pribegie, nu a existat nici un scaun de parlamentar, în timp ce alții, mici de suflet, se puteau lăfăi în jilțul lui Titu Maiorescu sau Petre P. Carp.

Trupește sleit, sufletește amărit, dr. Valeriu Branisce nu a putut rezista unei boli nemiloase. La 1 Ianuarie 1928, cu 9 zile înainte de a împlini 59 de ani, pentru prima dată în viața sa de luptător, se dă bătut. Moartea închide în brațele ei pe un neînfricat gazetar, un luptător idealist, un dascăl minunat, un caracter din cel mai durabil granit, un apostol al iubirii de dreptate, libertate, limbă și popor, un cercetător pasionat al trecutului istoric, literar și filosofic al românismului, cași un mare creator și organizator.

În ziua Anului Nou se împlinesc 12 ani dela săvârșirea din viață a lui Val. Branisce. „Gazeta Transilvaniei”, — prin paginile căreia marele dispărut a lovit cu bici de foc în asupritorii noștri de veacuri, — se închină smerit în fața mormântului fostului ei redactor. Osemintele lui vor dormi acum mai liniștit, căci bătrâna gazetă a pornit din nou pe drumul arătat de marele ei întemeietor, Gheorghe Barițiu, drum ce a fost urmat cu sfințenie și de doctorul Valeriu Branisce.

I. G. STANESCU

FRĂȚII SCHIEL

S. A. PENTRU FABRICAREA MASINILOR
BRAȘOV, Telef. 1710, 1711, 1712
Sucursala BUCUREȘTI Str. Brezoianu 21 Telef. 5-79-75

PROGRAM DE FABRICAȚIE

GENERAL TĂȚI

TURNĂTORIE: de fontă, de oțel, de metale, aliaje speciale refractare, rezistente contra leșei și acizilor, oțel manganos dur, oțel cromnicel.

FORJĂ Piese forjate liber de orice fel, piese forjate în matrțe până la cele mai mari serii. Construirea și repararea cazanelor, rezervoarelor, etc., construcții de fier, poduri rulante de orice tel.

ATELIERE MECANICE DE PRELUCRARE.- PIESE DE SCHIMB PENTRU VAGOANE, VAGONETE PENTRU CALE ÎNGUSTĂ.

SECȚIA DE LOCOMOTIVE ȘI VAGOANE.- REPARAȚII DE MOTORE DIESEL MAȘINI DE AUR, ETC.

BURGHIE SPRALE, UNELTE DE FILETAJ, UNELTE DE MÂNĂ PENTRU LĂCĂTUȘI.

Carul de luptă blindat și rolul lui în desfășurarea războiului

Gunther Burstyn despre arma inventată de el și succesul obținut în 1914 - 1918

Astăzi, carului blindat de luptă, una dintre armele principale de atac în lupte terestre, i-se atribuie un interes deosebit. Monștrii de oțel sunt fotografiați în nenumărate cărți, broșuri, reviste și zăre, ele fiind însoțite de lămuriri în ce privește posibilitatea lor de întrebuințare, cât și progresele dezvoltării lor. Dacă ne interesăm însă de primul car blindat de luptă, atunci găsim rapoarte despre planuri secrete de înarmare anglo-franceze, și armurieri și nume ca colonel Swinton, locotenent Wilson, Sir Douglas Haig, colonel Estienne, ing. Brillie și firmele Renault, Berliot și Schneider. Numai un singur om este uitat: Gunther Burstyn. Burstyn a fost ofițerul de geniu din armata austriacă, care a prezentat încă în 1911, ministrului austriac de războiu proiecte pentru un „obuzier motorizat”, care poate fi numit ca precursorul carului noastre de luptă, astfel că el trebuie privit ca adevăratul inventator al carului de luptă blindat.

O IDEE INGENIOASĂ

— „Când în anul 1903 — așa zice inventatorul — mă aflam la Pola și am luat odată parte la o plimbare cu o grupă de torpiloare, mi-a venit mie, om din grupa terestră, o idee ingenioasă: Astfel ar trebui să se înainteze și în lupte terestre împotriva inamicului! Ideea carului de luptă s'a născut. Dar nu numai lipsa de combustibil de calitate necesară, ci și studiile mele intense la școala militară, m'au împiedecat să-mi realizez imediat ideile, și deabia în anul 1911, după o discuție despre eficacitatea și aplicarea mitralierelor existente și obuzierelor cu tir rapid, în fața mea a apărut o problemă veche: „torpilorul terestru.”

PRIMUL CAR DE LUPTĂ

Burstyn a construit carul său de luptă. Pe cinci perechi de roți, care serveau pentru împărțea egală a echilibrului, se afla o cușcă enormă și puternică de oțel, care deasupra sa avea un tur, din care ieșea țeava amenințătoare a unui tun în jurul roților a fost pus un lanț compus din plăci, ale cărui părți izolate erau legate cu articulații. În acest mod, se putea trece și prin noroiu, fără a se împotmoli. Burstyn a realizat organul cel mai important pentru carul de luptă, „pomida” — el o numea „panglica de luptă”.

— „Principiul meu la construirea noului car, era: cât se poate de mic și cât se poate de rapid!” — anunță președintele consiliului tehnic de astăzi. „Această construcție în formă cât mai mică a carului avea însă un dezavantaj, și anume că nu se putea fi înfruntate șanțuri mai late și pante mai înalte. Pentru înlăturarea acestui dezavantaj am descoperit o „rețorcare” proprie, care fiind pusă în

funcțiune de motor, să facă posibilă trecerea unor astfel de obstacole. Astfel am construit un car de luptă accesibil ori-cărui teren, care trebuia să găsească întrebuințare îndeosebi la atacuri frontale de infanterie”.

ȘI UN PRIM OBSTACOL

Ministerul de războiu austriac era însă de altă părere. Cererea a fost refuzată ca „inutilizabilă”. Această hotărâre a ministrului de războiu austriac, a fost împărțită și de ministrul prusian. După astfel de piedici era natural că nici o firmă particulară n'a voit să hazardeze sume de bani pentru opera unui „nebu”, refuzând dinainte orice ajutor. Inventatorul, care el singur n'avea finanțele necesare pentru perfecționarea invenției sale, n'a avut altceva de făcut, decât să încuie valoroasele sale proiecte în ultimul sertar al biroului său.

SUCCESUL NOUEI ARME

Deabia când Anglia aruncă în luptă tancurile sale, s'a recunoscut valoarea acestora. La 15 Septembrie 1916, au fost pus în acțiune pentru prima oară 32 de care blindate de luptă engleze. O imediată comandă pentru fabricarea altor 1000 de bucăți, a confirmat succesul acestei arme noi.

De multe ori Burstyn se gândește la primele sale realizări: „Eram în clar despre rolul hotărâtor pe care-l va juca într'un război viitor motorul, însă... mi-a fost sortită soarta inventatorilor. Puteți să vă închipuiți cu ce fel de sentimente am luat odinioară la cunoștință, pe câmpurile de luptă, știrile despre succesele noiei arme inventate de mine, dar întrebuințată de Anglia și Franța împotriva patriei mele, armă, care a contribuit la decizia războiului, tot așa cum în zilele noastre are un rol precumpănitor în obținerea victoriei”

GRAND HOTEL LAFAYETTE
BUCUREȘTI
CALEA VICTORIEI 11
Cel mai bun și confortabil
HOTEL AL CAPITALEI
— Prețuri moderate —
358 1-0

Unde petreceți
Revelionul ?

La Moise Popa
Restaurantul Transilvania
B-dul Reg. Ferdinand 13

Locul de înălțare al elitei românești
din Brașov! Rețineți masă din timp!

Telefon: 15.02

Inchipuirii de ale astronomilor

Există oare vietăți în Lună ?

Interesante e declarații ale celebrului astronom american dr. W. P. Chering

De mii de ani, învățații tuturor timpurilor și-au pus aceeași întrebare: „Există oare vietăți în lună?” Pe această închipuire au fost bdate biblioteci întregi de cărți, cu încercări (desigur numai pe hârtie...) de a cerceta luna cu tot soiul de aparate, care până azi însă, nu au putut fi născocite.

În zilele trecute, cunoscutul astronom american dr. W. Pichering a făcut o seamă de declarații uluitoare, cari vor fi obiectul acestui reportaj. El spune că în lună sunt vietăți al căror sfârșit este apropiat, deoarece, după cum știm, luna este un corp înghețat.

Doctorul W. Pichering se ocupă de zeci de ani cu cercetările lunii și în ultima vreme, cu un telescop de el fabricat, zice că a isbutit să observe mișcare în lună. A observat, în câteva nopți, deardăndul, umbre și lumini cari avea un joc special, mai cu seamă în jurul craterului munteleui numit Eratostene. Fixând mai atent telescopul în acest loc, a observat umbre mișcătoare care dispăreau apoi în interiorul vulcanului.

DESPĂRȚIREA PLANETELOR

După îndelungate cercetări, făcute cu aparate foarte puternice, învățatul american s'a convins că în lună există viață, scăpată în ascunzișuri, în urma marilor cataclisme prin care a trecut. Această viață se deosebește mult de cea de pe pământ, condițiunile în care trăește fiind deosebite de ale noastre.

Iată cum explică W. Pichering perpetuarea vieții din lună: În epocile îndepărtate, când pământul a făcut un singur trup cu alte planete și stele, trăiau pe el animale uriașe, dinosauri și șopârle gigantice, alături de insectele mici și de viermișori. Când s'au despărțit planete-

le, aceste animale s'au împărțit, o parte rămânând pe pământ, iar altele plecând cu planetele. Animalele uriașe, cum este cazul lunei, nu au putut trăi în condițiunile dinainte și astfel s'au schimbat după felul vieții.

VIETĂȚI CURIOASE

Astronomul american spune că, din cauza condițiunilor rele de traiu, vietățile din lună trebuie să fie foarte curioase. Au cap mare, cu făclii în locul ochilor și o gură lungă pentru a nu se mișca prea mult după hrană. În schimb, trupul este redus la niște firicele cu care stă înfipt în lună. Toată viața în lună se reduce — după W. Pichering — la câteva soiuri de insecte, care mai pot rezista la frigul veșnic de pe această planetă.

ARGUMENTE CONTRARE

Mulți astronomi combat cu hotărâre declarațiile lui W. Pichering. Intre acestea, cel mai neînduplecat este învățatul Harold S. Jones, care acum de curând a numit drept închipuiri declarațiile celor cari susțin că în Lună, pe Marte sau în Venus sunt vietăți, deoarece aceste planete nu oferă condițiunilor nici o posibilitate de existență.

Cel mai bun argument este însă cel românesc.

Ai fost să vezi ce-i aeolo? Nu! Ei bine, când vei merge acolo și te vei întoarce, atunci vom crede că în Lună și în celelalte stele este viață.

Până atunci, — are dreptate americanul — toate sunt numai închipuiri.

As.

Firma **IOAN G. TIBERIU** Brașov
Str. Regele Carol I. 37
urea a tuturor prietenilor,
cunoscuților și întregii sa'e
clientelă „La mulți Ani”

Atac al aviației britanice împotriva unui port din Nordul Franței

Berlin, 1. — Avioanele britanice au atacat în mai multe rânduri portul Lorient din nordul Franței, care constituie una din numeroasele baze germane marine și aeriene de pe Canalul Mânecii. Agenția D. N. B. află, ca o dovadă a impresionantului efect au apărării germane la Lorient, că foarte multe resturi de avioane engleze sunt împrăștiate acolo. Alt avion britanic de bombardament care voia să arunce bombe pe o importantă întreprindere militară a fost doborât curând după apariția sa. De partea germanilor este considerat caracteristic pentru strategia de diletanți a englezilor faptul că ei trimit avioane izolate împotriva unui front uriaș de mii de kilometri de blindaj, pe când atacurile sistematice în masă ale armii aeriene germane prefac în cenuse un centru militar însemnat al Angliei după celălalt.

Cadouri de Anul Nou

Aparate electrice de gospodărie
Aparate „RADIO”

N. B. Pentru consumatorii de curent electric și în ra'e lunara

Totelectric S. A.

BRASOV, Str. Regele Carol I. No. 59

Telefon: 1239

ULTIMA ORA

Flăcări uriașe la Londra

City-ul, centrul financiar și comercial al metropolei arde continuu. Extraordinarele efecte ale bombardamentului german de Duminică noaptea

Londra, 1 (Rador). — Agenția Reuter transmite: Un mare număr din cele mai celebre edificii din Londra, au suferit stricăciuni în cursul atacului concentrat dat de aviația germană noaptea de Duminică spre Luni. În cartierul istoric numit City, care constituie centrul comercial și financiar al imperiului britanic, sunt așezate și unele din cele mai frumoase monumente. O adevărată armată de pompieri, de membrii ai serviciilor apărării pasive și de voluntari civili, au dat o luptă continuă împotriva miilor de bombe incendiare, cari cad asupra acestui cartier. În unele momente se părea că pe cât de repede erau combătute focurile, tot pe atât de repede cădeau altele, aruncate în oraș, care explodau în aer la o mică înălțime, împrăștiind flăcări în toate direcțiile. Toate încercările de focuri din City erau localizate la ora când funcționarii seseau la lucru. Primii sosiți au mai găsit încă echipe de pompieri, care supravegheau

ruinele, spre a preveni reaprinderea focurilor. Celebra catedrală Saint Paul, care se află pe o mică înălțime în plin centrul City-ului a scăpat ca prin minune. La un moment dat catedrala era înconjurată de flăcările focurilor din vecinătate, cari nu au putut fi potolite decât în cursul nopții. Printre altele a suferit stricăciuni o clădire foarte apropiată, capodoperă a arhitectului Wren din epoca renașterii. Câteva bombe au căzut chiar asupra catedralei, dar au fost stinse repede de personalul acesteia. Strada comercială Chiapside, care se află în apropiere, a avut foarte mult de suferit în urma focului. Deasemeni, Guildhall-ul a suferit loviturile a vreo opt bombe incendiare, care i-au aprins acoperișul. Primarul Londrei a petrecut toată noaptea alături de pompierii cari făceau eforturi uriașe pentru stingerea focului din Guildhall. Printre alte edificii cari au avut de suferit, din City, se citează șase biserici, îndeosebi biserica Saint-Bride.

Poporul american să fie ascultat

Senatorul Wheele protestează în numele opoziției împotriva lărării St. Unite în războiu

New-York, 1 (Rador). Agenția D.N.B. transmite: Discursul d-lui Roosevelt nu a făcut decât să confirme ceea ce se știa de mult despre intențiile sale. Astăzi, chiar senatorul Wheele, care a condus cu succes opoziția împotriva reformării Curții Supreme, dorită de Roosevelt, va răspunde la discursul președintelui, inaugurând opoziția parlamentară împotriva politicii ce se urmărește din mai multe părți, de a voi să târască Statele Unite în războiu. După „Herald Tribune”, războiul va fi problema centrală în discuțiile ce vor fi în Congres, care va trebui să judece până la ce anume limite pot împinge St. Unite ajutorul ce acordă Mării Britanii, fără a fi târăta în războiu. „Daily News” afirmă că poporul ame-

rican trebuie însășit să știe dacă se va putea ține în afara războiului și ce anume poate obține imediat dela Marea Britanie, în schimbul ajutorului pe care St. Unite i-l-ar da. Deasemeni, de a cunoaște până la ce punct, apărarea națională poate fi sacrificată pentru nevoile engleze urgente. Ziarul se mai întreabă pe deasupra dacă, și pentru care motiv St. Unite trebuie să intre în războiu împotriva Japoniei, adăugând că majoritatea membrilor Congresului înainte de a se duce la Washington, ar trebui să-și dea seama de sentimentele poporului. Și după aceea să participe la lucrările parlamentare. Poporul american trebuie să fie consultat, căci el va plăti cu bani și sângele său un războiu.

In opinia publică americană se protestează tot mai mult împotriva intervenției în războiul european

Președintele a 3.500 persoane prezentat președintelui Roosevelt

New-York, 1 (Rador). Agenția D. N. B. transmite: Comitetul împotriva participării Statelor Unite la războiu a trimis președintelui Roosevelt o telegramă semnată de 3.500 persoane, în care îi cere să nu împrumute sau să dea materiale de

apărare aparținând națiunii. Telegrama mai cere d-lui Roosevelt ca în cuvântarea sa de Duminică să repete asigurările pe cari le-a dat în timpul campaniei electorale împotriva intrării Statelor Unite în războiu.

Din cauza bombardamentelor aeriene de Luni, comunicațiile radio-telegrafice ale Londrei au fost distruse

New-York, 1 (Rador). — Comunicațiile radiotelegrafice cu Londra întrerupte Duminică seara, au putut fi reluate după două ore și jumătate de întrerupere. Comunicația cu Londra prin cablu conti-

nua să fie întreruptă. Toate comunicațiile directe cu Londra au încetat Duminică pe la orele 20, ora New-York, după ce se produsese marele atac aerian german contra Londrei.

Riposta aviației britanice la atacul masiv dat de aviația germană Duminică noaptea a fost slabă

Londra, 1 (Rador). — Un comunicat dat Luni de Ministerul Aerului declară: Timpul foarte neprielnic a restrâns serios operațiunile de bombardament ale aviației britanice din noaptea de Duminică spre Luni. Cu toate acestea, mici formațiuni ale avioanelor noastre, au atacat porturi și aerodromuri situate în Germania și teritoriile ocupate de inamic. Lipsesc două din avioanele noastre.

Zăpadă mare a întrerupt circulația în mai multe regiuni ale Iugoslaviei

Belgrad, 1 (Rador). — Greutățile de comunicație din Serbia meridională, pricinuite de marile masse de zăpadă, nu au fost încă înlăturate. După cinci zile de întrerupere, legătura de cale ferată între Velea și granița Bulgariei a fost restabilită. În schimb, de șase zile legătura cu Bitolia și Ochrida este întreruptă.

LEGIONARI ȘI LEGIONARELE cari doresc a serba ajunul anului nou la Cantina Ajutorului Legionar din str. Hirschler, sunt rugați a lua parte și a se anunța din timp. Telefon: 1590.

Sărbătorirea noului an legionar la Brașov

Cel dintâi an al Biruinței Legionare se cade să fie sărbătorit în cadre înălțătoare. Îndepărtând tot ce a înstrăinat frumusețea începerii nui an nou prin apucături ce nu au nimic comun cu sufletul românesc, acest an nou trebuie să înăunzureze revenirea la minunatele datini strămoșești care au constituit și vor trebui să fie întotdeauna mândria noastră.

Comandamentul organizației Brașov a Mișcării Legionare, cu concursul Corpului Muncitoresc Legionar, aranjează „Plugușorul Legionar”, care va porni cu urarea azi după amiază din trei colțuri ale Brașovului.

La orele 11 noaptea, plugurile se vor întâlni în Piața Libertății, unde în fața capilor autorităților și a marelui public se va desfășura datina strămoșească a plugușorului.

La ora 11.45 legionarii vor lua loc în sala cantinei legionare din str. Hirschler, unde se va ține o scurtă comemorare și apoi urarea Anului Nou.

Legionarele și legionarii sunt invitați să participe la aceste datini în număr cât mai mare. Deasemeni este călduros invitat și publicul brașovean.

Noul mers al trenurilor pe distanța București Nord-Timișoara-Jimbolia

Direcția generală C. F. R. face cunoscut că începând de Miercuri 1 Ianuarie ora zero și până la noui dispozițiuni, pe liniile de mare circulație feroviară nu vor circula decât unele trenuri: Trenul Rapid 11 cu plecarea din București-Nord la orele 9.00 și sosirea în Jimbolia la o-

rele 20.17; Trenul personal 101 plec. București-Nord la 9.07; Tr. pers. 1016 cu plecarea Timișoara la 8.05 și sosirea în București-Nord la 17.42 a doua zi. Pe aceste linii nu vor circula decât aceste trenuri (București-Nord—Timișoara—Jimbolia).

Ciocniri sângeroase între arabi și englezi

Încercările engleze de recrutare în lumea arabă au eșuat

Beyruth, 31 (Ceps). — Conform știrilor sosite dela Ierusalim, încercările de recrutarea arabilor în armata engleză au avut rezultate atât de deplorabile, încât s'a renunțat complet la această recruta-

re. După numeroase ciocniri între armata engleză și arabi, care au avut loc în diferite regiuni din Palestina, birourile de recrutare au fost peste tot închise.

Efectele blocadei germane Transporturile maritime ale Mării Britanii îngreunate cu fiecare zi

Praga, 31. — Un ziar englez a publicat de curând știrea despre greutatea ce le întâmpină navigația și riscul la care se expune întreprinzătorul. „Pare că epoca aventurilor comerciale a revenit” — scrie textual ziarul. „A fost o epocă când navigația în țările străine era legată de un risc extraordinar din cauza pirateriei, luptelor neprevăzute și a unei smedenii de alte catastrofe de tot felul”. În legătură cu aceasta, articolul menționează că efectul contra-blocadei germane este mult mai puternic decât în războiul mondial. În Anglia între timp au fost majorate toate tarifele de transport. Deasemeni și tarifele între America de Nord

și cea de Sud au fost majorate. Din această cauză, tarifele au fost majorate în Anglia cu 15 la sută.

Căutăm corespondenți harnici, cu referințe dela conducerea organizațiilor județene ale Mișcării Legionare, în toate orașele din Ardeal și Banat.

Correspondența va fi trimisă pe adresa: Redacția „Gazeta Transilvaniei”, Str. Regele Carol I, No 56-58, Brașov.